

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	17.02. 2020	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	09-2/20-2	
VEZA:		
EPA:	933 XXXI	
SKRACENICA:	PRILOG:	

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 07-100
Podgorica, 6. februara 2020. godine

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 23. januara 2020. godine, utvrdila je **PREDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU**, koji Vam u prilogu dostavljamo radi stavljanja u proceduru Skupštine Crne Gore.

Za predstavnike Vlade koji će učestvovati u radu Skupštine i njenih radnih tijela, prilikom razmatranja Predloga ovog zakona, određeni su **DRAGICA SEKULIĆ**, ministarka ekonomije i **GORAN NIKOLIĆ**, generalni direktor Direktorata za industriju i transformaciju u Ministarstvu ekonomije.

PREDSJEDNIK
Duško Marković, s. r.

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU**

Član 1

U Zakonu o stečaju ("Službeni list CG", br. 1/11, 53/16, 32/18 i 62/18) u članu 13 stav 1 riječi: "bilo kojim sredstvom izvršenja" brišu se.

Član 2

U članu 14 stav 1 mijenja se i glasi:

"Stečajni postupak sprovodi Privredni sud Crne Gore (u daljem tekstu: Privredni sud)."

Član 3

U članu 16 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

"(3) Ako povjerilac ili drugi učesnik ima punomoćnika, dužan je da prilikom preduzimanja prve radnje u postupku obavijesti stečajnog upravnika"

Dosadašnji st. 3 i 4 postaju st. 4 i 5.

Član 4

U članu 17 stav 1 riječi: "istekom osmog dana od dana" zamjenjuju se riječju "danom".

Član 5

U članu 20 stav 1 mijenja se i glasi:

"(1) Stečajni dužnik, povjerilac ili lice koje ima pravni interes, može da podnese Privrednom sudu prigovor na radnju koju je stečajni upravnik dužan da izvrši u skladu sa ovim zakonom ili da podnese zahtjev za prinudno izvršenje radnje koju je na osnovu ovog zakona trebao da preduzme, a nije preduzeo."

Član 6

U članu 24 stav 2 briše se.

Član 7

Član 25 mijenja se i glasi:

„Za stečajnog upravnika može da se imenuje lice koje ispunjava sljedeće uslove, i to da:

- 1) je crnogorski državljanin;
- 2) ima opštu zdravstvenu i poslovnu sposobnost;
- 3) ima VII1 nivo kvalifikacije obrazovanja;
- 4) ima najmanje pet godina radnog iskustva u VII1 nivou kvalifikacije obrazovanja;
- 5) ima položen stručni ispit za stečajnog upravnika;
- 6) nije osuđivano za krivično djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje poslova stečajnog upravnika;
- 7) se protiv njega ne vodi krivični postupak za krivično djelo za koje se gonjenje preduzima po službenoj dužnosti; i
- 8) mu nije izrečena mjera bezbjednosti zabrana obavljanja poziva, djelatnosti i dužnosti."

Član 8

Poslije člana 25 dodaje se 11 novih članova koji glase:

„Stručni ispit za stečajnog upravnika

Član 25a

(1) Stručni ispit za stečajnog upravnika iz člana 25 stav 1 tačka 5 ovog zakona polaže se pred komisijom za polaganje stručnog ispita i provjeru znanja (u daljem tekstu: Komisija) koju obrazuje organ državne uprave nadležan za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo pravde).

(2) Komisija ima predsjednika, četiri člana i sekretara.

(3) Predsjednik i članovi Komisije imaju zamjenike.

(4) Predsjednik, članovi Komisije i njihovi zamjenici imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka iz oblasti građanskog, privrednog i stečajnog prava, menadžmenta i računovodstva na period od dvije godine i mogu biti ponovo imenovani.

(5) Sekretar Komisije imenuje se iz reda službenika Ministarstva pravde.

(6) Predsjednik, članovi Komisije, njihovi zamjenici i sekretar Komisije imaju pravo na naknadu za rad u visini koju propisuje Ministarstvo pravde.

Troškovi polaganja stručnog ispita

Član 25b

(1) Troškove polaganja stručnog ispita za stečajnog upravnika iz člana 25 stav 1 tačka 5 ovog zakona snosi lice koje polaže stručni ispit za stečajnog upravnika.

(2) Visinu troškova polaganja stručnog ispita iz stava 1 ovog člana, program, uslove i način polaganja stručnog ispita za stečajnog upravnika propisuje Ministarstvo pravde.

Izdavanje licence

Član 25v

(1) Zahtjev za izdavanje licence za rad stečajnog upravnika (u daljem tekstu: licenca) sa dokazima o ispunjenosti uslova iz člana 25 stav 1 ovog zakona podnosi se Ministarstvu pravde.

(2) O zahtjevu iz stava 1 ovog člana, Ministarstvo pravde donosi odluku u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.

(3) Licu koje ispunjava uslove iz člana 25 stav 1 ovog zakona, Ministarstvo pravde izdaje licencu na period od pet godina.

(4) Ako podnosilac zahtjeva ne ispunjava uslove iz člana 25 stav 1 ovog zakona, Ministarstvo pravde će odbiti zahtjev za izdavanje licence.

(5) Obrazac licence propisuje Ministarstvo pravde.

Produženje licence

Član 25g

(1) Stečajni upravnik može da produži licencu, ako:

1) ispunjava uslove iz člana 25 ovog zakona, i

2) položi ispit provjere znanja.

(2) Zahtjev za produženje licence stečajni upravnik podnosi Ministarstvu pravde najkasnije tri mjeseca prije isteka roka važenja licence.

(3) Uz zahtjev iz stava 2 ovog člana stečajni upravnik podnosi dokaze o ispunjenosti uslova iz člana 25 stav 1 tač. 1, 2 i 7 ovog zakona i prijavu za polaganje ispita provjere znanja.

(4) O zahtjevu iz stava 2 ovog člana Ministarstvo pravde će odlučiti u roku od 15 dana od dana održavanja ispita provjere znanja.

(5) Prilikom odlučivanja o zahtjevu za produženje licence, Ministarstvo pravde po službenoj dužnosti utvrđuje da li stečajni upravnik ispunjava uslove iz člana 25 stav 1 tač. 6 i 8 ovog zakona.

(6) Ministarstvo pravde će odbiti zahtjev za produženje licence ako:

1) utvrdi da je stečajni upravnik prestao da ispunjava uslove iz člana 25 stav 1 ovog zakona;

2) stečajni upravnik ne položi ispit provjere znanja;

3) je stečajni upravnik više od dva puta u prethodnom petogodišnjem periodu odbio da postupa kao stečajni upravnik bez opravdanog razloga, odnosno ako je u navedenom periodu u više od dva predmeta razriješen dužnosti stečajnog upravnika u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 1 do 6 ovog zakona;

4) je prema razriješenom stečajnom upravniku u prethodnom petogodišnjem periodu primijenjena mjera prinudnog izvršenja iz člana 39 ovog zakona.

(7) Privredni sud je dužan da bez odlaganja dostavi podatke Ministarstvu pravde o stečajnom upravniku koji je odbio da postupa kao stečajni upravnik bez opravdanog razloga, odnosno o stečajnom upravniku prema kome je primijenjena mjera prinudnog izvršenja iz člana 39 ovog zakona.

Provjera znanja

Član 25d

Ispit provjere znanja iz člana 25g stav 1 tačka 2 ovog zakona polaže se pred Komisijom.

Troškovi polaganja ispita provjere znanja

Član 25đ

- (1) Troškove polaganja ispita provjere znanja iz člana 25g stav 1 tačka 2 ovog zakona snosi stečajni upravnik.
- (2) Visinu troškova polaganja ispita provjere znanja iz stava 1 ovog člana, program, uslove i način polaganja ispita provjere znanja propisuje Ministarstvo pravde.

Prestanak važenja licence

Član 25e

- (1) Licenca prestaje da važi istekom vremena za koje je izdata i na zahtjev stečajnog upravnika.
- (2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana stečajni upravnik podnosi Ministarstvu pravde.
- (3) Odluku o zahtjevu iz stava 1 ovog člana Ministarstvo pravde donosi u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.

Oduzimanje licence

Član 25ž

- (1) Ministarstvo pravde će oduzeti licencu, ako utvrdi da:
 - 1) prilikom izdavanja licence stečajni upravnik nije ispunjavao uslove iz člana 25 stav 1 ovog zakona;
 - 2) je stečajni upravnik prestao da ispunjava uslove iz člana 25 stav 1 ovog zakona.
- (2) Postupak oduzimanja licence može da pokrene Ministarstvo pravde, Privredni sud, stranka u postupku, odnosno zastupnik ili punomoćnik stranke.
- (3) U slučaju iz stava 2 ovog člana, Privredni sud, stranka u postupku, odnosno zastupnik ili punomoćnik stranke dužni su da Ministarstvu pravde podnesu obrazloženu inicijativu za oduzimanje licence stečajnom upravniku.

Upravno-sudska zaštita

Član 25z

Odluka kojom se odbija zahtjev za izdavanje, odnosno produženje licence, odluka kojom se utvrđuje da licenca prestaje da važi, kao i odluka o oduzimanju licence je izvršna i protiv nje se može pokrenuti upravni spor.

Lista licenciranih stečajnih upravnika

Član 25i

- (1) Ministarstvo pravde utvrđuje listu stečajnih upravnika kojima je izdata licenca i dostavlja je Privrednom sudu i Sudskom savjetu.
- (2) Lista iz stava 1 ovog člana sadrži sljedeće podatke:
 - 1) ime, prezime, broj telefon, e-mail adresu i adresu prebivališta, odnosno boravišta stečajnog upravnika;
 - 2) datum izdavanja licence;
 - 3) da li stečajni upravnik ima zasnovan radni odnos i naziv i sjedište pravnog lica kod kojeg je radni odnos zasnovan;
 - 4) o radnoj biografiji stečajnog upravnika.

(3) Stečajni upravnik je dužan da obavijesti Ministarstvo pravde o promjeni podataka iz stava 2 ovog člana.

Upis i brisanje sa liste licenciranih stečajnih upravnika

Član 25j

(1) Stečajni upravnik kome je izdata licenca upisuje se u listu licenciranih stečajnih upravnika odmah nakon izdavanja licenca.

(2) Stečajnog upravnika kome je prestala da važi licenca, kao i stečajnog upravnika kome je licenca oduzeta Ministarstvo pravde briše sa liste licenciranih stečajnih upravnika.

(3) U slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana, Ministarstvo pravde bez odlaganja ažurira listu licenciranih stečajnih upravnika iz člana 25i ovog zakona i dostavlja je Privrednom sudu i Sudskom savjetu.

(4) Lista licenciranih stečajnih upravnika objavljuje se na internet stranici Ministarstva pravde i redovno se ažurira.

(5) Bliži način upisa i brisanja sa liste licenciranih stečajnih upravnika propisuje Ministarstvo pravde."

Član 9

Član 26 mijenja se i glasi:

"Izuzeće stečajnog upravnika

Član 26

(1) Stečajni upravnik ne može da vodi poslove i zastupa stečajnog dužnika, ako:

- 1) je sam stranka, zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke;
- 2) mu je stečajni sudija, stranka ili zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stepena, a u pobočnoj liniji do četvrtog stepena ili mu je bračni, odnosno vanbračni supružnik ili srodnik po tazbini do drugog stepena, bez obzira da li je brak prestao ili nije;
- 3) je zaposlen kod stranke u postupku ili u društvu koje je u većinskom vlasništvu neke od stranaka u postupku, ili je akcionar ili član privrednog društva koje je stranka u postupku;
- 4) je u prethodnoj godini bio član organa upravljanja ili neko drugo ovlašćeno lice, računovođa ili nezavisni revizor stečajnog dužnika;
- 5) mu je izrečena zabrana članstva u organima upravljanja;
- 6) bi imenovanjem za stečajnog upravnika bio u sukobu interesa u odnosu na stečajnog dužnika; ili
- 5) postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristrasnost.

(2) Ako stečajni upravnik u toku stečajnog postupka sazna za postojanje neke od okolnosti za izuzeće iz stava 1 ovog člana, dužan je da prekine dalji rad u tom postupku i o tome bez odlaganja obavijesti stečajnog sudiju.

(3) Stečajni sudija će, čim sazna da postoji neki od razloga za izuzeće iz stava 1 ovog člana, po službenoj dužnosti ili na predlog stanke, donijeti rješenje o izuzeću stečajnog upravnika."

Član 10

Čl. 27 i 28 brišu se.

Član 11

Član 29 mijenja se i glasi:

„Imenovanje stečajnog upravnika

Član 29

(1) Stečajni upravnik se imenuje rješenjem o otvaranju stečajnog postupka.

(2) Izbor stečajnog upravnika vrši se metodom slučajnog odabira stečajnog upravnika sa liste licenciranih stečajnih upravnika iz člana 25i ovog zakona.

(3) Slučajni odabir stečajnog upravnika iz stava 2 ovog člana vrši se pomoću algoritma koji je sastavni dio aplikacije pravosudnog informacionog sistema.

(4) Izuzetno od stava 2 ovog člana, ako sud smatra da je za potrebe vođenja stečajnog postupka potrebno da stečajni upravnik raspolaže odgovarajućom stručnošću i poslovnim iskustvom potrebnim za vođenje konkretnog

stečajnog postupka, može da, umjesto stečajnog upravnika koji je izabran na način iz stava 2 ovog člana, imenuje drugog stečajnog upravnika sa liste licenciranih stečajnih upravnika koji zadovoljava te kriterijume.

(5) U slučaju iz stava 4 ovog člana, sud je dužan da u rješenju o imenovanju stečajnog upravnika obrazloži razloge zbog kojih imenuje tog stečajnog upravnika.

(6) Rješenje iz stava 4 ovog člana dostavlja se i stečajnom upravniku koji je bio izabran na način iz stava 2 ovog člana.

(7) Protiv rješenja o imenovanju stečajnog upravnika u slučaju iz stava 4 ovog člana može se izjaviti žalba.

(8) Žalbu mogu izjaviti stečajni dužnik, povjerioci i stečajni upravnik koji je bio izabran na način iz stava 2 ovog člana.

(9) Žalba ne odlaže izvršenje rješenja o imenovanju stečajnog upravnika.

(10) Stečajni sudija može izmijeniti rješenje o imenovanju stečajnog upravnika u roku od tri dana od dana prijema žalbe.

(11) Protiv rješenja iz stava 10 ovog člana dozvoljena je žalba.

(12) Bliže uslove i način izbora stečajnog upravnika metodom slučajnog odabira iz stava 2 ovog člana propisuje Ministarstvo pravde."

Član 12

U članu 30 poslije stava 1 dodaje se deset novih stavova koji glase:

„(2) Privremeni stečajni upravnik iz stava 1 ovog člana imenuje se u skladu sa članom 29 stav 2 ovog zakona.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, ako sud smatra da je za potrebe vođenja prethodnog stečajnog postupka potrebno da privremeni stečajni upravnik raspolaže odgovarajućom stručnošću i poslovnim iskustvom potrebnim za vođenje konkretnog prethodnog stečajnog postupka, može da, umjesto privremenog stečajnog upravnika koji je izabran na način iz stava 2 ovog člana, imenuje drugog privremenog stečajnog upravnika sa liste licenciranih iz člana 25i ovog zakona stečajnih upravnika koji zadovoljava te kriterijume.

(4) U slučaju iz stava 3 ovog člana, sud je dužan da u rješenju o imenovanju privremenog stečajnog upravnika obrazloži razloge zbog kojih imenuje tog privremenog stečajnog upravnika.

(5) Rješenje iz stava 3 ovog člana, dostavlja se i privremnom stečajnom upravniku koji je bio izabran na način iz stava 2 ovog člana.

(6) Protiv rješenja o imenovanju privremenog stečajnog upravnika u slučaju iz stava 3 ovog člana može se izjaviti žalba.

(7) Žalbu mogu izjaviti stečajni dužnik, povjerioci i privremeni stečajni upravnik koji je bio izabran na način iz stava 2 ovog člana.

(8) Žalba ne odlaže izvršenje rješenja o imenovanju privremenog stečajnog upravnika.

(9) Stečajni sudija može izmijeniti rješenje o imenovanju privremenog stečajnog upravnika u roku od tri dana od dana prijema žalbe.

(10) Protiv rješenja iz stava 9 ovog člana dozvoljena je žalba.

(11) Bliže uslove i način izbora privremenog stečajnog upravnika metodom slučajnog odabira iz stava 2 ovog člana propisuje Ministarstvo pravde."

Član 13

Poslije člana 30 dodaje se novi član koji glasi:

„Izuzeće privremenog stečajnog upravnika

Član 30a

Na izuzeće privremenog stečajnog upravnika shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona kojima je uređeno izuzeće stečajnog upravnika."

Član 14

U članu 35 stav 1 poslije riječi: „druge radnje“ dodaju se riječi: “koje nijesu u nadležnosti stečajnog upravnika u skladu sa ovim zakonom.”

Član 15

U članu 38 stav 1 tač. 1, 2 i 6 mijenjaju se i glase:

"1) ne ispunjava obaveze propisane ovim zakonom ili preduzima radnje kojima može da nanese štetu stečajnom dužniku i stečajnoj masi;

2) ne postupa po nalogu stečajnog sudije i ne poštuje rokove određene ovim zakonom, odnosno utvrđene nalogom stečajnog sudije;

6) nije tražio saglasnost ili nije postupio po pribavljenoj saglasnosti u slučajevima gdje je ovim zakonom predviđena saglasnost stečajnog sudije i/ili odbora povjerilaca;"

Član 16

Član 39 mijenja se i glasi:

"(1) Razriješeni stečajni upravnik dužan je da, bez odlaganja, izvrši primopredaju dužnosti novoimenovanom stečajnom upravniku predajom cjelokupne dokumentacije i primopredajom imovine stečajnog dužnika, uz podnošenje izvještaja o toku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od dana otvaranja stečaja do dana razrješenja.

(2) Izvještaj mora da sadrži sve podatke iz člana 36 stav 7 ovog zakona.

(3) Obaveza predaje dokumentacije iz stava 1 ovog člana važi i za treća lica, ako se dokumentacija stečajnog upravnika nalazi u njihovom posjedu u trenutku razrješenja stečajnog upravnika i ako to od njih zahtijeva novoimenovani stečajni upravnik.

(4) Ako razriješeni stečajni upravnik ili lice iz stava 3 ovog člana odbije primopredaju imovine i dokumentacije ili odugovlači sa primopredajom, stečajni sudija će, na zahtjev novoimenovanog stečajnog upravnika, bez odlaganja, naložiti primopredaju pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

(5) Žalba na rješenje o razrješenju stečajnog upravnika ne odlaže izvršenje rješenja i obavezu primopredaje dužnosti novoimenovanom stečajnom upravniku.

(6) U slučaju nepostupanja po nalogu iz stava 4 ovog člana stečajni sudija će prema stečajnom upravniku ili trećem licu sprovesti mjere prinudnog izvršenja."

Član 17

U članu 40 stav 7 briše se.

Član 18

Član 44 mijenja se i glasi:

„(1) Odbor povjerilaca se sastoji od tri ili pet članova, sa najvećim neobezbijeđenim ili djelimično obezbijeđenim potraživanjima koja nijesu osporena od strane stečajnog upravnika.

(2) Odbor povjerilaca se ne formira ako stečajni dužnik ima manje od tri povjerioca ili je manje od tri povjerioca dalo pristanak da budu članovi tog odbora.“

Član 19

U članu 46 poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

"(2) Privredni sud može po službenoj dužnosti da razriješi člana odbora povjerilaca ako procijeni da ometa stečajni postupak i preduzima radnje koje štete interesima stečajnog dužnika i ostalih povjerilaca."

Poslije stava 3 dodaje se novi stav koji glasi:

"(4) Ako bi nakon razrješenja ili gubitka svojstva člana odbora povjerilaca, broj članova odbora povjerilaca bio manji od tri, na zahtjev povjerioca stečajni upravnik je dužan da sazove sastanak svih povjerilaca radi formiranja novog odbora povjerilaca."

Dosadašnji stav 2 postaje stav 3.

Član 20

U članu 49 stav 1 i članu 51 st. 1, 2 i 3 riječ "stečajni" briše se.

Član 21

Poslije člana 53 dodaje se novi član koji glasi:

" Povjerioci po osnovu ugovora o fiducijarnom prenosu prava svojine

Član 53a

(1) Povjerilac čija prava proizilaze iz ugovora o fiducijarnom prenosu prava svojine u stečajnom postupku ima pravni položaj razlučnog povjerioca.

(2) Povjerilac iz stava 1 ovog člana gubi prava iz ugovora o fiducijarnom prenosu prava svojine, nakon otvaranja stečajnog postupka.

(3) Ugovor zaključen suprotno odredbi stava 2 ovog člana je ništav."

Član 22

U članu 55 stav 1 tačka 1 mijenja se i glasi:

"1) u prvi isplatni red spadaju:

- potraživanja po osnovu bruto zarada zaposlenih i bivših zaposlenih u iznosu osnovnih zarada, koje su ostvarili kod poslodavca sa kamatom od dana dospijeca do dana otvaranja stečajnog postupka;
- potraživanja zaposlenih na ime povreda na radu kod stečajnog dužnika, prije i poslije podnošenja predloga za otvaranje stečajnog postupka;"

Član 23

U članu 69 stav 1 riječi: "može trajati najduže" zamjenjuju se riječima: "po pravilu traje".

Član 24

U članu 84 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

"(3) Prebijanje je dopušteno u toku stečajnog postupka, ako je u toku postupka namirenja došlo do uslova za prebijanje između iznosa utvrđenog za namirenje i iznosa, koji je u međuvremenu nastao kao obaveza povjerioca prema dužniku i stečajnoj masi."

Član 25

U članu 107 stav 2 mijenja se i glasi:

"(2) Ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje. "

Poslije stava 2 dodaju se dva nova stava koja glase:

„(3) Privredni sud će dostaviti zahtjev protivniku predlagača i može zakazati ročište o odlučivanju po predlogu.

(4) Uz nalog za predaju stvari Privredni sud može prema stečajnom dužniku ili trećem licu odrediti i mjere prinude, radi sprovođenja izvršenja. "

Dosadašnji stav 3 postaje stav 5.

Član 26

U članu 111 stav 3 mijenja se i glasi:

"(3) Stečajni upravnik je dužan da podnese Privrednom sudu izvještaj o ekonomsko-finansijskom položaju dužnika sa procjenom mogućnosti reorganizacije, najkasnije do dana prvog sastanka povjerilaca".

Član 27

Poslije člana 112 dodaje se novi član koji glasi:

„Prijavljivanje potraživanja razlučnih povjerilaca

Član 112a

Razlučni povjerioci podnose prijavu potraživanja na način i u skladu sa uslovima iz člana 112 ovog zakona."

Član 28

U članu 113 poslije stava 5 dodaju se dva nova stava koja glase:

"(6) Izlučni povjerilac je dužan je da o namjeri da pravo na izlučenje stvari ostvari u drugom sudskom postupku obavijesti stečajnog sudiju i stečajnog upravnika.

(7) U slučaju obavještanja iz stava 6 ovog člana, izlučni povjerilac gubi status stranke u stečajnom postupku."

Član 29

U članu 122 stav 4 poslije riječi: "ročišta za glavnu diobu" dodaje se zarez i riječi: "odnosno do pravosnažnosti rješenja o zaključenju stečajnog postupka."

Član 30

U članu 131 stav 1 poslije riječi: "stečajni upravnik" dodaju se riječi: "u ime stečajnog dužnika, ili kao zastupnik stečajne mase."

Član 31

U članu 135 poslije stava 3 dodaje se novi stav koji glasi:

"(4) Obavještenje o namjeri prodaje imovine stečajnog dužnika smatra se da je dostavljeno licima iz stava 1 ovog člana, danom oglašavanja u skladu sa stavom 3 ovog člana."

Član 32

U članu 139 stav 2 mijenja se i glasi:

"(2) Ako je imovina bila predmet obezbjeđenja potraživanja jednog ili više razlučnih povjerilaca iz ostvarene cijene prvenstveno se namiruju troškovi održavanja i čuvanja imovine i drugih obaveza i radnji vezanih za imovinu u svrhu prodaje, troškovi prodaje koji uključuju i nagradu stečajnog upravnika, a iz preostalog iznosa isplaćuju se razlučni povjerioci čije je potraživanje bilo obezbijeđeno prodatom imovinom u skladu sa njihovim pravom prioriteta."

Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

(3) Namirenje razlučnih povjerilaca po pravilu vrši se u roku od pet dana od dana pravosnažnosti odluke stečajnog upravnika o namirenju razlučnog povjerioca kojom su utvrđeni troškovi prodaje, koji uključuju i nagradu stečajnom upravniku."

Član 33

Poslije člana 140 dodaje se novi član koji glasi:

"Mišljenje

Član 140a

(1) Stečajni sudija daje mišljenje da je plaćena tržišna naknada na zahtjev lica koje je u stečajnom postupku kupilo imovinu u postupku prodaje u skladu sa ovim zakonom.

(2) Pod tržišnom naknadom smatra se cijena koja je ostvarena prilikom prodaje imovine stečajnog dužnika u stečajnom postupku na način propisan zakonom."

Član 34

Poslije člana 155 dodaje se novi član koji glasi:

„Registar stečajnih masa

Član 155a

(1) Rješenje iz člana 155 stav 3 ovog zakona, Privredni sud dostavlja Registru stečajnih masa radi registracije stečajne mase stečajnog dužnika.

(2) Bliži sadržaj i način vođenja Registra stečajnih masa propisuje organ državne uprave nadležan za poslove ekonomije."

Član 35

U članu 168 stav 6 mijenja se i glasi:

"(6) Danom početka primjene plana reorganizacije smatra se dan pravosnažnosti rješenja kojim se stečajni postupak obustavlja."

Član 36

U članu 170 poslije stava 4 dodaju se dva nova stava koji glase:

"(5) Podnosilac plana je dužan da izmiri troškove stečajnog postupka i obaveze stečajne mase u roku od 60 dana od dana pravosnažnosti rješenja o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije.

(6) Ako podnosilac plana ne postupi u skladu sa stavom 5 ovog člana, smatra se da plan reorganizacije nije usvojen, a stečajni postupak prema stečajnom dužniku nastavlja se bankrotstvom."

Dosadašnji st. 5 i 6 postaju st. 7 i 8.

Član 37

U članu 171 poslije stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

"(2) Povjerioci čija su potraživanja nastala prije usvajanja Plana reorganizacije, a nijesu obuhvaćena planom, i koji nijesu prijavili svoja potraživanja u stečajnom postupku, ne mogu namiriti to potraživanje prinudnim putem u toku sprovođenja reorganizacije".

Dosadašnji st. 2 do 5 postaju st. 3 do 6.

Član 38

Poslije člana 208a dodaju se tri nova člana koji glase:

"Započeti postupci

Član 208b

Stečajni postupci pokrenuti po Zakonu o stečaju ("Službeni list CG", broj 1/11, 53/16, 32/18 i 62/18), u kojima do dana stupanja na snagu ovog zakona nije donijeto rješenje o glavnoj diobi okončaće se po odredbama ovog zakona.

Rok za podnošenje prijave i polaganje ispita

Član 208v

(1) Stečajni upravnik koji je na dan stupanja na snagu ovog zakona upisan u listu stečajnih upravnika koja je sačinjena u skladu sa Zakonom o stečaju ("Službeni list CG", br. 1/11, 53/16, 32/18 i 62/18) dužan je da, u skladu sa ovim zakonom, podnese Ministarstvu pravde zahtjev za izdavanje licence i prijavu za polaganje ispita provjere znanja iz člana 25g stav 1 tačka 2 ovog zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Stečajni upravnik iz stava 1 ovog člana dužan je da radi izdavanja licence i upisa u listu licenciranih stečajnih upravnika iz člana 25i ovog zakona, položi ispit provjere znanja iz člana 25g stav 1 tačka 2 ovog zakona u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(3) Stečajnog upravnika koji ne podnese zahtjev za izdavanje licence u roku iz stava 1 ovog člana, odnosno stečajnog upravnika koji ne položi ispit provjere znanja iz člana 25g stav 1 tačka 2 ovog zakona u roku iz stava 2 ovog člana, Ministarstvo pravde neće upisati na listu licenciranih stečajnih upravnika iz člana 25i ovog zakona.

Utvrđivanje liste licenciranih stečajnih upravnika

Član 208g

(1) Listu licenciranih stečajnih upravnika iz člana 25i ovog zakona Ministarstvo pravde će utvrditi u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona i dostaviti Privrednom sudu i Sudskom savjetu.

(2) Do utvrđivanja liste iz stava 1 ovog člana, stečajni upravnici određivaće se sa liste koja je utvrđena u skladu sa Zakonom o stečaju ("Službeni list CG", br. 1/11, 53/16, 32/18 i 62/18)."

Član 39

Poslije člana 209 dodaje se dva nova člana koji glase:

"Rok za usklađivanje podzakonskih akata

Član 209a

(1) Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Do donošenja propisa iz stava 1 ovog člana, primjenjivaće se propisi donijeti na osnovu Zakona o stečaju („Službeni list CG“, br. 1/11, 53/16, 32/18 i 62/18).

Primjena

Član 209b

(1) Odredbe člana 29 i člana 30 st. 2 do 11 ovog zakona, primjenjivaće se nakon isteka 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Do početka primjene odredaba člana 29 i člana 30 st. 2 do 11 ovog zakona primjenjivaće se odredbe čl. 25, 26, 27, 28, 29 i 30 Zakona o stečaju ("Službeni list CG", br. 1/11, 53/16, 32/18 i 62/18)."

Član 40

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“.

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 16 stav 1 tačka 5 Ustava Crne Gore, kojim je propisano da se zakonom, u skladu sa Ustavom, uređuju pitanja od interesa za Crnu Goru.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Zakon o insolventnosti privrednih društava ("Službeni list RCG", br. 6/02, 1/06, 2/07 i "Službeni list CG" broj 62/08) usvojen je u junu mjesecu 2002. godine. Predmetni propis je bio zasnovan na rješenjima iz anglosaksonskih stečajnih instituta, i predstavljao je raskid sa ranijim pristupom i ranijim stečajnim propisima koji su bili donošeni u vrijeme postojanja saveznih zajednica i društvene svojine, kao jedinog ili dominantnog oblika svojine, te i drugih ekonomskih i privredno pravnih odnosa karakterističnih za taj period. Iako je donošenjem tog zakona znatno unaprijeđen stečajni postupak, primjena navedenog zakona, ukazala je na postojanje izvjesnih problema u primjeni, uslovljenih razvojem privrede u promijenjenim uslovima te zahtjevima za efikasnije mehanizme za rješavanje problema insolventnosti, te unifikaciju određenih zakonskih rješenja u skladu sa kontinentalnim pravnim sistemom i propisima Evropske unije.

Zakon o stečaju „Sl. list Crne Gore“ broj 1/2011 od 11. januara 2011. godine, je propis koji je uvažio ove potrebe i donijet je upravo kao propis i nudi dodatne podsticaje za rješavanje problema insolventnosti, posebno kod privrednih subjekata sa izraženim problemima u poslovanju u vidu nagomilanih dugova, ali i onih subjekata koji su morali biti usklađeni sa promjenama oblika i statusa privrednih subjekata u skladu sa novim rješenjima Zakona o privrednim društvima i drugim propisima koji regulišu statusne i privredno pravne odnose privrednih društava. Povjericima je proširena mogućnost u pogledu osnova za pokretanje stečajnog postupka, te aktivne uloge u samom stečaju, čime je otvorena mogućnost da se između dužnika i povjerioca odnosi redefinišu i ukoliko odluče povjerioci, očuvaju poslovne aktivnosti, odnosno da se imovinu preduzeća u kratkom roku vrati u upotrebu, sa očuvanjem njene vrijednosti. Kao osnovni pokazatelji efikasnosti stečajnog postupka se mogu smatrati stepen namirenja povjerilaca, dužina trajanja postupka, te visina troškova stečajnog postupka. Zakon o stečaju je imao za cilj unapređenje kvaliteta stečajnog postupka i to upravo kroz veći stepen namirenja povjerilaca, manje troškove stečajnog postupka i smanjenje dužine trajanja stečajnog postupka, kao i uvođenja dodatnih podsticaja za povjerioce, a naročito dužnike da blagovremeno pokrenu stečajni postupak kako bi pokušali da prevaziđu finansijske poteškoće i održe poslovanje. Ono što ovaj zakon čini promjenjivijim i efikasnijim ogleda se u: uvođenju načela i cilja stečajnog postupka; preciziranju i uvođenju novih stečajnih razloga; uvođenju prekluzivnog roka za prijavu potraživanja; uvođenju mogućnosti prebijanja potraživanja; postojanju unaprijed pripremljenog plana reorganizacije; preciziranju pravnih posljedica usvajanja plana reorganizacije. U izradi teksta zakona korišćena su i analizirana uporedno pravna rješenja i iskustva zemalja u regionu i druga međunarodna iskustva, iskustva stručnjaka i učesnika u stečajnom postupku (stečajnih sudija, stečajnih upravnika, privrednika). Takođe, jedan od razloga donošenja novog zakona, osim poboljšanja navedenih pokazatelja efikasnosti stečajnog postupka bila je i namjera da se prevaziđe dosadašnje shvatanje stečaja kao neminovnog kraha poslovanja, kao i da se privrednici ohrabre da o stečaju razmišljaju kao o još jednoj mogućnosti za rješavanje finansijskih problema, kao i da o toj mogućnosti počnu da razmišljaju blagovremeno. Naravno ovo podrazumijeva i da izvršni postupak bude efikasan, kako bi i dužnik i povjerilac imali interes za njegovo sprovođenje.

U toku sprovođenja Zakona o stečaju pokazalo se da je neophodno vršiti izmjene pojedinih odredbi ovog propisa, pa su u 2016. godini izvršene prve izmjene (Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju "Sl list CG", br. 53/16). Nadalje, u praksi se pokazalo, za posljednjih dvije godine, da zakon u pogledu njegove primjene i sprovođenja, treba da bude usklađen sa novim promjenama; da bi se pojedine odredbe precizirale i bile jasnije te obezbijedila njihova efikasnija primjena; da bi se pojedini rokovi skratili; da bi se usvojile određene primjedbe

koje su isticane od strane pojedinih učesnika u postupku ili institucija; da bi se unijele nove odredbe kojima se unaprjeđuje ostvarivanje ekonomičnosti, racionalnosti i efikasnosti stečajnog postupka.

III. USAGLAŠENOST SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM I POTVRĐENIM MEĐUNARODNIM KONVENCIJAMA

Izmjenama Zakon o stečaju iz 2011. god, isti je usklađen sa

1. Direktivom 98/26/EC No 31998L0026 Evropskog parlamenta i Savjeta od 19.maja 1998. god. o konačnosti poravnanja u platnom sistemu i sistemu poravnanja hartija od vrijednosti. Iz Direktive 98/26/EC su implementirani članovi 6, 7 i 8 iz odjeljka III Odredbe koje se odnose na stečajni postupak i unijeti u glavu IV Stečajna masa, član 103 Predloga Zakona o stečaju.

2. Regulativom No 32000R1346 od 29 maja 2000. godine koja se bavi prekograničnom insolventnošću, koja je pokrivena glavom IX Međunarodni stečaj, Zakona o stečaju.

Samim tim, uzavazajući činjenicu da odredbe suštinski nisu mijenjane, ovaj Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju, takođe, je usklađen sa navedenim evropskim propisima.

IV. OBJAŠNENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA

Članom 1 Predloga korigovan je član 13 Zakona o stečaju kojim je definisana pretpostavka stečajnog razloga. U praksi se pokazalo da u ovom članu riječi "bilo kojim sredstvom izvršenja" u primjeni postavljaju konkretan i veoma značajan problem, kako u dijelu tumačenja ovog izraza tako i u dijelu praktične primjene. Naime, ovaj termin kako je normiran se može tumačiti da je dovoljno da je postupak sproveden na jednom od zakonom predviđenih sredstava izvršenja (npr. na novčanim sredstvima ili na pokretnim stvarima ili na nepokretnostima, ili udjelima), ali i tumačiti šire da moraju biti prethodno iscrpljena sva sredstva izvršenja koja su predviđena propisima (u prvom redu Zakon o izvršenju i obezbjeđenju). U ovom dijelu se postavlja pitanje da li je cjelishodno da povjerilac kojem dužnik nije platio dug u zakonskom roku i koji se nije mogao naplatiti u izvršnom postupku (npr. na novčanim sredstvima izvršenja) mora biti izlagan daljim troškovima novih postupaka izvršenja (na drugim sredstvima izvršenja - pokretne stvari i sl.) da bi uopšte mogao biti legitimisan za podnošenje predloga za otvaranje stečajnog postupka. Ako se zakonodavac opredijeli da se povjeriocu stavljaju dodatni i veoma složeni uslovi i u pogledu vremena i troškova i u pogledu radnji u svim postupcima izvršenja tada to treba decidno propisati. Ako se zakonodavac opredijeli za konkretnije i realnije rješenje za savjesne povjerioce da je dovoljno da se nije mogao namiriti na jednom od sredstava izvršenja zakonom propisanih, tada je pravno tehnički najelegantnije i najcjelishodnije izbrisati riječi koje postavljaju problem u primjeni norme odnosno izbrisati iz norme riječi „bilo kojim sredstvom izvršenja“. U praksi rada suda se u konkretnim odlukama prvostepenog suda plediralo da povjerioce ne treba u svemu ograničavati i iscrpljivati, te se sud opredjeljivao da je dovoljno da je pokušao izvršenje i da je isto ostalo bezuspješno nezavisno da li je to pokušao na novčanim sredstvima, ili pokretnim ili nepokretnim stvarima, udjelima i sl., ali ostaje otvoreno pitanje da li će drugostepeni sudovi ostati na ovom stanovištu. Evidentna je pravna nesigurnost u ovom dijelu kod zadržavanja postojećeg rješenja.

Izmjenama Zakona o sudovima (sistemski zakon) koji određuje stvarnu nadležnost sudova, određen je samo jedan privredni sud za teritoriju države, tako da je cjelishodno predloženo rješenje u članu 2 u smislu upodobljavanja sa Zakonom o sudovima te stvarnoj nadležnosti Privrednog suda Crne Gore (specijalizovani sud i jedini na području države dok su ranije postojala dva suda: Privredni sud u Bijelom Polju i Privredni sud u Podgorici).

U članu 3 predložena je izmjena važećeg člana 16 u kojem se dodaje novi stav kojim se precizira postupak dostavljanja u situaciji kada povjerilac ili drugi učesnik u postupku imaju punomoćnika. Naime, u praksi suda dešavaju se situacije da povjerilac ili drugi učesnik u postupku imaju punomoćnika a da o tome ne obavijeste stečajnog upravnika. U tim slučajevima stečajni upravnik dostavljanje pismene vrši na adresu povjerioca, odnosno drugog učesnika u postupku. Međutim, to je otvaralo prostor za zloupotrebu prava i odredbe člana 16 stava 3 Zakona o stečaju, kojom je propisano da ako lice ima punomoćnika za primanje pismena ili privremenog

zastupnika, dostavljanje se vrši punomoćniku, odnosno zastupniku. Pozivajući se na tu odredbu povjerioci i drugi učesnici u postupku su vršili opstrukcije stečajnog postupka, navodeći da je bila neuredna dostava. Preciziranjem da su povjerilac i drugi učesnik u postupku, kada imaju punomoćnika, dužni da o tome obavijeste stečajnog upravnika, onemogućavaju se učesnici u postupku da zloupotrebljavaju svoja prava i vrše opstrukcije stečajnog postupka, jer propuštanje blagovremenog obavješćavanja ima za posljedicu da stečajni upravnik vrši dostavljanje na adresu povjerioca, odnosno drugog učesnika u postupku.

U Zakonu o stečaju, sa razloga efikasnosti i ekonomičnosti postupka svi rokovi teču (u odnosu na oglasnu tablu, obavještenja i sl.) danom objave, a jedini izuzetak je odredba kojom ovi rokovi ne teku od dana objave već istekom osmog dana od dana objave sadržana u članu 17 stav 1 Zakona o stečaju. Samo radi unificirane primjene te pravne sigurnosti predložena je izmjena u članu 4 Predloga, kako se ne bi pravili posebni izuzeci, te skraćanjem navedenog roka obezbijedila efikasnost postupka.

Uopštena definicija važećeg člana 20 omogućava široku zloupotrebu prava na ovu vrstu opšteg prigovora jer se pod terminom svaka radnja može podrazumijevati i bilo koja, dakle i svaka beznačajna radnja koja ni tehnički ni sadržinski nije od uticaja na tok postupka, a u praksi su ove pojave dovele do brojnih suspenzivnih prigovora koji su bespotrebno opterećivali i opterećuju sud ali i cjelokupan tok postupka. Samim tim, predložena je izmjena ove odredbe u članu 5 Predloga zakona jer osnov za prigovor treba ograničiti na one radnje koje su propisane i zakonska obaveza upravnika, a ne na sve radnje koje preduzima „u smislu zakona“. Naime, u praksi suda se dešavalo da se prigovori podnose i za radnje koje nijesu jasno određene kao dužnost upravnika, ali za koje podnosilac prigovora smatra da im se može prigovoriti iako nijesu zakonska dužnost upravnika, dakle i one radnje koje uopšte ne utiču na stečajnu masu i sl., dakle sve do banalnih prigovora koji su podnošeni samo radi suspenzije postupka. Ovakvi prigovori su suspendovali postupak (na odluku suda po prigovoru je uvijek dozvoljena žalba drugostepenom sudu) i efikasnost postupanja i suda i organa stečajnog postupka, te je preciziranje norme zaista bilo neophodno. Ukazuje se da se ova norma odnosi na opšti institut prigovora na radnju upravnika, dok su druge posebne vrste prigovora određene zakonom i ova norma se na njih ne odnosi (npr. prigovor na listu priznatih i osporenih potraživanja, prigovor na prodaju i tako dalje). Sa navedenog je ovaj opšti prigovor i sadržinski vezan upravo za član 33. Zakona koji jasno određuje zakonske dužnosti stečajnog upravnika.

Članom 6 predloženo je brisanje u članu 24 stava 2 Zakona o stečaju jer nije u skladu sa ustavom i krivičnim zakonikom koji definiše pojam službenog lica u smislu tog zakona. Načelo zakonitosti da se krivična djela i obilježja krivičnih djela propisuju krivičnim zakonikom se ovakvom odredbom direktno krši. I u praksi se postavilo pitanje da pozivom na ovu odredbu može biti bilo ko gonjen, odnosno da nema mogućnosti da se upravnik goni u ovom dijelu van odredbi krivičnog zakonika. Upravnik je zakonski zastupnik dužnika i nema javnih ovlašćenja po Zakonu niti status službenog lica u skladu sa drugim propisima, ali je kao takav svakako i nesporno odgovoran za krivična djela koja su posebno propisana krivičnim zakonikom (npr. krivična djela iz oblasti privrede, privredno pravnog poslovanja i brojna druga). Treba ukazati da je pojam službenog lica upravo shodno ustavu i poštovanju načela zakonitosti i pravne sigurnosti jasno određen krivičnim zakonikom i da se ne može van tog zakonika ovaj pojam posebno propisivati i to upravo u smislu krivičnog zakonika, a što je ovom normom upravo urađeno. Evidentno je da je ovakva odredba neustavna i nezakonita i da je direktno kršenje načela pravne sigurnosti i zakonitosti u dijelu propisivanja krivičnih djela i krivičnih sankcija.

U članu 7 predložene su izmjene člana 25 i precizirani su uslovi za imenovanje stečajnog upravnika, na koji način je unaprijeđeno i upotpunjeno važeće zakonsko rješenje.

Dalje, predloženim izmjenama i dopunama iz člana 8 uvodi se 11 novih članova, i to:

Članom 25a uređen je način polaganja stručnog ispita za stečajnog upravnika, pa je, u tom pravcu, propisano da se navedeni ispit polaže pred Komisijom za polaganje ispita i provjeru znanja koja ima predsjednika, četiri člana i sekretara, da se isti imenuju na dvije godine i da imaju pravo na nagradu za rad u toj komisiji. Članom 25b propisano je da troškove polaganja ovog ispita snosi kandidat. Ovo pitanje je uređeno Pravilnikom o stručnom ispitu za stečajnog upravnika, ali je, imajući u vidu da se prava i obaveze ne mogu propisivati podzakonskim, već samo zakonskim aktima, zaključeno da je isto neophodno urediti zakonom, a nakon toga izmijeniti navedeni pravilnik. Program, uslove i način polaganja stručnog ispita za stečajnog upravnika i postupak upisivanja i brisanja sa liste licenciranih stečajnih upravnika utvrdiće propisom Ministarstvo pravde.

Dalje, imajući u vidu važnost i složenost posla stečajnih upravnika, kao i obim dužnosti koje su im povjerene, zaključeno je da je neophodno reformisati ovu oblast kroz uvođenje licence za rad za stečajne upravnike, koja će pružiti dodatne garancije da će stečajni upravnici izvršavati svoje dužnosti stručno i profesionalno. Licenca se izdaje na period od pet godina licu koje ispunjava uslove za stečajnog upravnika i može se produžiti za isti period u skladu sa ovim zakonom, kako je to predviđeno članom 25v. Zadatak stečajnog upravnika je odgovoran i težak i u cilju njegovog kvalitetnog ispunjenja zakon daje stečajnom upravniku odgovarajuća ovlašćenja. Stečajni upravnik ima sva zastupnička i upravljačka prava i odlučuje samostalno, osim u slučaju preduzimanja radnji od izuzetne važnosti za koje je potrebna saglasnost odbora povjerilaca, zatim određuje strategiju prodaje, angažuje stručna lica itd., dakle upravlja cjelokupnom stečajnom masom. Ovako veliki i odgovoran zadatak jedino je moguće obavljati ukoliko stečajni upravnik raspolaže dovoljnim stručnim znanjem i poslovnim iskustvom, pa se uvođenje licence za rad za stečajne upravnike pokazalo kao neophodan uslov za uspješnu reformu stečajnog sistema u Crnoj Gori.

Narednim članom 25g uređeno je produženje licence. U tom pravcu, propisano je da se zahtjevi za produženje licence podnose Ministarstvu pravde, koje odlučuje o osnovanosti istih, propisana je dokumentacija koju je neophodno priložiti uz zahtjev za izdavanje, odnosno produženje licence, kao i okolnosti koje se cijene prilikom odlučivanja o produženju licence.

Novina koja predviđa obavezu polaganja ispita provjere znanja prilikom produženja licence ima za cilj da, kao i licenca za rad, pruži dodatne garancije da će stečajni upravnici obavljati svoje dužnosti stručno i profesionalno. Dakle, radi se o periodičnoj provjeri znanja, koja je neophodna u ovoj vrsti djelatnosti. Navedeni ispit polaže se pred Komisijom za polaganje ispita i provjeru znanja, kako je to predviđeno članom 25d. Program, uslove i način polaganja ispita provjere znanja utvrđuje propisom Ministarstvo pravde.

Članom 25e uređen je prestanak važenja licence, pa je u tom pravcu propisano da licenca prestaje da važi istekom vremena za koje je izdata i na zahtjev stečajnog upravnika.

Nadalje, članom 25ž uređeno je pitanje oduzimanja licence.

Članom 25z obezbijedena je upravno-sudska zaštita u pogledu odluke po zahtjevu za izdavanje, odnosno produženje licence u slučaju kada su navedeni zahtjevi odbijeni, kao i u slučaju odluke kojom se utvrđuje da licenca prestaje da važi i odluke o oduzimanju licence.

Predloženim članom 25i uređeno je ko utvrđuje listu licenciranih stečajnih upravnika i koje podatke sadrži ta lista. Podatak o zaposlenju stečajnog upravnika, koji predstavlja novinu u ovom zakonu, naročito je važan sa aspekta sprječavanja konflikta interesa stečajnog upravnika i pravnog lica nad kojim je otvoren stečaj. Važna je i obaveza stečajnog upravnika da obavijesti Ministarstvo pravde o promjeni podataka koji se upisuju u listu licenciranih stečajnih upravnika. U narednom članu 25j uređen je opis na listu licenciranih stečajnih upravnika i brisanje sa iste, kao i utvrđivanje liste licenciranih stečajnih upravnika. Na listu licenciranih stečajnih upravnika može se upisati samo lice kome je izdata licenca za rad i to odmah nakon izdavanja licence, dok se stečajni upravnik kome je prestala da važi licenca u skladu sa članom 25e ovog zakona, odnosno kome je licenca za rad oduzeta, briše sa liste licenciranih stečajnih upravnika odmah nakon prestanka važenja licence. Lista licenciranih stečajnih upravnika objavljuje se na internet stranici Ministarstva pravde i redovno se ažurira.

U članu 9 Predloga propisani su razlozi i postupak za izuzeće stečajnog upravnika.

Članom 11 Predloga predviđena je izmjena člana 29 Zakona o stečaju, odnosno preciziran je način imenovanja stečajnih upravnika, koji je nedostajao u važećem zakonu. S tim u vezi, propisano je da se stečajni upravnik imenuje rješenjem o otvaranju stečajnog postupka metodom slučajnog odabira sa liste licenciranih stečajnih upravnika, pri čemu se slučajni odabir stečajnog upravnika vrši pomoću algoritma koji je sastavni dio aplikacije pravosudno informacionog sistema. Od navedenog pravila kod izbora stečajnog upravnika propisan je izuzetak u slučaju kada sud smatra da je za vođenje konkretnog stečajnog postupka potrebno da stečajni upravnik raspolaže odgovarajućom stručnošću i poslovnim iskustvom potrebnim za vođenje konkretnog stečajnog postupka, u kom slučaju stečajni sudija može imenovati drugog stečajnog upravnika koji se nalazi na listi stečajnih upravnika. U tom slučaju, sud je dužan da u rješenju o imenovanju stečajnog upravnika obrazloži razloge zbog kojih imenuje tog stečajnog upravnika, a ne stečajnog upravnika koji je bio izabran metodom slučajnog odabira. Dakle, pravilo je da se stečajni upravnik imenuje metodom slučajnog odabira, a da se samo izuzetno može odstupiti od ovog pravila, u kom slučaju je sud dužan da u odluci o imenovanju stečajnog

upravnika obrazloži razloge odstupanja. Propisivanje navedenog izuzetka ocijenjeno je neophodnim iz razloga što ne mogu svi stečajni upravnici, s obzirom na kompleksnost pojedinih predmeta koji zahtijevaju specijalnost za određenu oblast, kao i neophodno iskustvo; na stručan i profesionalan način odgovoriti svim dužnostima stečajnog upravnika u tim predmetima, što bi predstavljalo opasnost za nastanak nenadoknadive štete. Odluka stečajnog sudije u konkretnom slučaju podložna je preispitivanju, iz kog razloga je propisano da protiv takvog rješenja o imenovanju stečajnog upravnika žalbu mogu izjaviti stečajni dužnik, povjerioci i stečajni upravnik koji je bio izabran metodom slučajnog odabira.

U članu 12 Predloga sa sedam novih stavova dopunjen je član 30 Zakona o stečaju kojim je uređeno imenovanje privremenog stečajnog upravnika. Predloženim rješenjima, analogno načinu izbora stečajnog upravnika, uređen je i način izbora privremenog stečajnog upravnika metodom slučajnog odabira primjenom algoritma pravosudnog informacionog sistema, te, takođe, mogućnost i uslovi za izuzetak od navedenog pravila.

Stečajni upravnik je lice koje je obavezno da preduzme određene radnje koje je zakonom dužno da izvrši i koje su mu imperativno stavljene u nadležnost i za koje je odgovoran i po statusu organa stečajnog postupka ali i po pitanju lične odgovornosti za štetu. Izmjena u članu 13 Predloga u dijelu precizirana člana 35 stav 1 Zakona o stečaju je nužna potreba jer je praksa pokazala da nejasnoća ove norme može usloviti zaključak da upravnik ne može preduzeti nijednu radnju bez saglasnosti odbora jer svaka radnja „značajnije utiče na stečajnu masu“. Dakle, širim tumačenjem ove norme, upravnik ne može preduzeti nijednu radnju a da nema prethodnu saglasnost odbora povjerilaca, dakle ni one radnje koje je dužan da izvrši i za koje je isključivo nadležan i ovlašćen i koje su njegova dužnost po članu 33. Zakona o stečaju. Dakle, kod postojeće sadržine norme bilo je tumačenja da upravnik ne može ni izvršiti ni radnje popisa, da zaplijeni imovinu, osporavanje potraživanja, podizanja tužbe i sl. ako za to nema saglasnost odbora povjerilaca jer su to sve radnje koje „značajnije utiču na stečajnu masu“. Kod ovakvih tumačenja upravnik nema nikakvih mogućnosti da bez saglasnosti odbora povjerilaca bilo šta preduzme, odnosno proizilazi da odbor povjerilaca u cjelini i u svemu rukovodi stečajnim postupkom, dakle i onim radnjama koje nijesu u nadležnosti odbora. Cilj ove norme mora da bude da upravnik ne može opterećivati stečajnu masu novim zaduženjima (kredit zajam i druga opterećenja) a da nema saglasnost odbora, ali ne da upravnik ne može preduzeti nijednu radnju za koju je zakonski nadležan i dužan i za koju i odgovara i kao organ postupka i po osnovu lične odgovornosti za štetu a koje radnje su upravo određene članom 33 Zakona o stečaju. U protivnom, suprotno smislu i cilju ove norme njena nepreciznost u ovom dijelu samo usložnjava postupak na štetu svih povjerilaca, efikasnosti i ekonomičnosti i hitnosti postupka.

Imajući u vidu da upravnik u odnosu na izvršavanje svojih obaveza i svoje odgovornost ne smije biti zaštićen nejasnim normama, odnosno normama koje zbog svoje nejasnoće sprječavaju sud da efikasno primijeni mjere na upravnike koji ne postupaju na način kojim se obezbjeđuje zakonitost, ekonomičnost i efikasnost postupka predložene su izmjene u članu 15 Predloga zakona, kojima se jasno koncipira odgovornost upravnika i mogućnost suda da efikasno postupa u dijelu odgovornosti upravnika.

S obzirom da je u praksi nejasnost člana 39 stav 1 Zakona o stečaju uslovlila da stečajni upravnici koji su razriješeni pokušavaju da zadrže svoje ingerencije i status te da i dalje preduzimaju radnje i da se smatraju ovlašćenim licima, uz izgovor da odluka o njihovom razrješenju ne treba da ima pravno dejstvo i da ne treba da vrši nikakve primopredaje, te da novi upravnik nema nikakvih ovlašćenja, sve dok odluka o razrješenju upravnika ne bude pravosnažna, predložene su izmjene članom 16 Predloga zakona. Ovakvom sadržinom postojeće norme samo se narušava zakonsko načelo stečajnog postupka da je isti hitan i da eventualne žalbe na odluke suda ne zadržavaju izvršenje rješenja suda. Nadalje omogućava se licu za koje je sud utvrdio da ga treba razriješiti da dalje opstruira postupak i da i dalje radi kao ovlašćeni zastupnik dužnika i stečajne mase, nezavisno od okolnosti da je sud našao da postoje razlozi za njegovo razrješenje te objektivne činjenice da svojim daljim radom može nastaviti sa nezakonitim ili nesavjesnim radnjama.

Članom 17 Predloga zakona predviđeno je brisanje u članu 40 stava 7 Zakona o stečaju. Ovakvo ograničenje konačne nagrade i njeno prethodno uslovljavanje visinom mjesečne nagrade je izazvalo u praksi svoju suprotnost, odnosno uslovlilo da se upravnik ograničava u konačnoj nagradi i naknadi nezavisno od efikasnosti u postupanju, složenosti postupka, obima preduzetih radnji i suprotno svim uporedno pravnim rješenjima (dakle zakonodavnim rješenjima svih država regiona ali i šire). Ovakva zaista specifična odredba (čiji cilj nije ni sasvim jasan kod svih ostalih odredbi zakona i podzakonskih akata koji se odnose na pitanje obračuna nagrada i naknada

za rad upravnika) je posredno usloвила da se samo u ovom slučaju i u cjelini eliminiše bilo kakva konačna i objektivna nagrada, kao naknada koja treba da zavisi od složenosti predmeta, obima imovine, efikasnosti postupanja i sl., zbog čega se pokazalo da posredno uvijek može postojati lični interes upravnika za odugovlačenjem postupka kako bi primao što duže mjesečnu naknadu, samo iz razloga što je njena ograničena visina ograničila i bilo kakve mogućnosti za realnim obračunom konačne nagrade. Nadalje, u praksi se mjesečna nagrada ne određuje često već se u praksi više primjenjuje zakonski institut prijevremene odnosno akontativne ili povremene nagrade odnosno naknade koju je upravnik dužan posebno da pravda i koja se daje samo u slučajevima kada je to neophodno da bi se sprovodio postupak (potrebni posebni obrazloženi zahtjevi i saglasnosti) i koja se najzad uračunava i posebno ponovo preispituje kod određivanja i obračuna konačne nagrade i naknade za rad u određenom predmetu. Nadalje, očigledno je i u praksi dokazano da upravnik koji efikasnije završi veoma složen postupak, uslijed ovog ograničenja, kako je sada dato u zakonu, prima nagradu koja je manja od nagrade upravnika koji u postupku koji duže traje neefikasno postupa. Mora se imati u vidu da se konačna nagrada i naknada troškova uvijek određuju i obračunavaju u vrijeme zaključenja postupka i podnošenja konačnih izvještaja, kao i da je ista uvijek i bez ograničenja podložna preispitivanju ne samo od suda već i od svih povjerilaca, vlasnika kapitala ali i svih zainteresovanih lica ili bilo kojeg učesnika u postupku. Postojećom normom zakonodavac ograničava prava stranaka u postupku, odnosno normom pretpostavlja, složenost postupka i obim rada upravnika ali i interes stranaka u postupku i direktno suspenduje mogućnost da upravnik bude objektivno i uz odobrenje svih stranaka, učesnika u postupku ali i svih zainteresovanih lica nagrađen za svoj rad u složenom postupku koji je efikasno sproveo, a sve najzad i uz posebnu ocjenu i kontrolu suda da li je ta nagrada upodobljena složenosti predmeta, obimu radnji i dr, pri čemu su sve ove odluke javne i transparentne i podložne pravnim lijekovima (dakle i prigovoru i žalbi od bilo koje stranke ili zainteresovanog lica). Upravo iz navedenih razloga ovakvog specifičnog ili bar sličnog normativnog rješenja nema u drugim stečajnim propisima država regiona i šire.

Članom 18 Predloga zakona predviđena je izmjena člana 44 stava 1 važećeg Zakona. Terminološki je ova izmjena neophodna i mora biti upodobljena institutima koji se primjenjuju u praksi i koji su sastavni dio stečajnog postupka. Postojeće rješenje je suprotstavljeno pravnim posljedicama radnji upravnika i konkretno pravnim dejstvima odluka upravnika o osporavanju potraživanja, zbog čega je ova izmjena i to u dijelu dopune norme kao precizirajuća neophodna.

Članom 19 dodaju se dva nova stava u članu 46 Zakona o stečaju kojima je definisano da sud može po službenoj dužnosti razriješiti člana odbora povjerilaca ukoliko procjeni da isti opstruira stečajni postupak i preduzima radnje koje štete interesima stečajnog dužnika i ostalih povjerilaca. U dosadašnjoj praksi suda postupajuće stečajne sudije često se susrijeću sa situacijama kada član odbora povjerilaca, koristi svoju poziciju da opstruira stečajni postupak ili da preduzima radnje koje štete interesima stečajnog dužnika i ostalih povjerilaca, zastupajući samo svoje interese. Iako su te situacije ponekad očigledne, sud koji je nadležan za vođenje stečajnog postupka nema zakonske mogućnosti da spriječi postupanje člana odbora povjerilaca koje šteti, kako interesima stečajnog dužnika a samim tim i interesima ostalih povjerilaca koji nisu članovi odbora. Propisivanjem da sud može po službenoj dužnosti razriješiti člana odbora povjerilaca ukoliko procjeni da isti opstruira stečajni postupak i preduzima radnje koje štete interesima stečajnog dužnika i ostalih povjerilaca, daje se mogućnost sudu da spriječi postupanja odbora povjerilaca koja mogu štetiti interesima stečajnog dužnika i stečajnih povjerilaca, koja se protive osnovnim načelima stečajnog postupka. Definisanjem da ako bi nakon razrješenja člana odbora povjerilaca ili gubitka svojstva člana na drugi način, broj članova odbora povjerilaca bio manji od tri, na zahtjev bilo kog povjerioca stečajni upravnik je dužan da sazove sastanak svih povjerilaca radi formiranja novog odbora povjerilaca, sprječava se situacija dođe do blokade rada odbora i nemogućnosti formiranja novog odbora. Naime, u situaciji kada se razriješi član tročlanog odbora povjerilaca, odbor po samom zakonu prestaje da postoji i isti ne može u takvom sastavu donositi bilo kakve odluke, pa je neophodno sazvati sastanak svih povjerilaca kako bi se birao novi odbor.

Članom 20 Predloga zakona predložena je izmjena član 49 i 51 zato što se pravna dejstva ove norme moraju odnositi na sve povjerioce a ne samo na stečajne zbog čega treba brisati atribut „stečajni“.

Članom 21 Predloga zakona predložena je dopuna člana 53 Zakon o stečaju koji ne reguliše položaj fiducijarnih povjerilaca u stečaju. Član 53 Zakona o stečaju koji određuje pojam razlučnog povjerioca ne predviđa

izričito da se razlučnim povjericem smatra i fiducijarni povjerilac. Zbog neprecizne zakonske regulative, ostaje sporno pitanje položaja fiducijarnog povjerioca u stečaju. Postavlja se pitanje koja su prava fiducijarnog povjerioca u stečajnom postupku, da li fiducijarni povjerilac naplatu svog potraživanja može ostvariti izvan stečajnog postupka u skladu sa odredbama Zakona o svojinsko-pravnim odnosima i ugovora o fiducijarnoj svojini koji je zaključio sa dužnikom ili to pravo ostvaruje u stečajnom postupku. U praksi ova pravna praznina se prevazilazila na način što se isti tretirao kao razlučni povjerilac. Da bi izbjegli različita tumačenja položaja razlučnih povjerilaca do kojih neminovno dolazi uslijed odsustva zakonske norme, predloženo je da po ugledu na neka rješenja zemalja iz regiona (Republika Hrvatska) da se u zakonski tekst doda novi član 53 a koji predviđa da povjerilac čija prava proizilaze iz ugovora o fiducijarnom prenosu prava svojine ima u stečajnom postupku pravni položaj razlučnog povjerioca, da otvaranjem stečajnog postupka povjerilac iz stava 1 ovog člana gubi pravo otuđenja i druga prava iz ugovora o fiducijarnom prenosu prava svojine i da je ugovor zaključen protivno odredbi stava 2 ovog člana je ništavan.

U članu 22 Predloga zakona predložene su izmjene člana 55 stav 1 Zakona o stečaju u odnosu na opredjeljenje suda kao institucije sistema, ali i predsjednika i sudija ovog suda kao članova stečajnog odjeljenja, zauzet je stav da se socijalni status zaposlenih, odnosno bivših zaposlenih u stečajnom dužniku (u širem pojmu radnika), treba rješavati na najpovoljniji način za ovu kategoriju stečajnih povjerilaca, a sve na osnovu dosadašnjih pravnih i činjeničnih iskustava u dijelu praktične i teoretske primjene ove konkretne odredbe stečajnih propisa, kako na planu nacionalnog tako i na planu međunarodnog zakonodavstva.

Izmjenom definisanom članom 23 Predloga zakona predložena je izmjena član 69 stav 1 važećeg Zakona, imajući u vidu da je neprimjenljiva norma onako kako glasi jer je prethodni postupak vezan za niz procesno pravnih pretpostavki koje u pogledu ispunjenja nijesu u isključivoj nadležnosti suda, a pravo je stranke na uredno obavještanje, pristup sudu, pravo na raspravljanje i dr. Upravo zbog navedenog treba ukazati da ovaj postupak po pravilu traje kratko vrijeme ako su ispunjene sve procesne pretpostavke, odnosno da se isti sprovodi na jednom ročištu u najvećem broju slučajeva, ali ne i u slučajevima ako je postupak neophodno sprovesti u dužem vremenu zbog procesno pravnih i objektivnih prava koja imaju stranke. Dakle objektivna pitanja (sjedišta stranke u inostranstvu, neuredna dostava, zahtjev za odlaganjima ročišta iz zakonskih razloga, postupanje stranaka na ročištu, promjene punomoćnika, potrebe za vještačenjem i tako dalje) su objektivne okolnosti na koje sud ne može uticati te treba urediti normu na način koji obezbjeđuje njenu promjenljivost.

Imajući u vidu da su stečajni dužnik i stečajna masa uvijek u određenim dužničko-povjerilačkim odnosima i realno se u praksi stvaraju situacije da je stečajna masa dužna da namiri povjerioca za prijavljeno potraživanje, ali i da taj povjerilac ima obaveze prema stečajnoj masi koje su nastale radnjama tog povjerioca nakon otvaranja stečajnog postupka, predložene su izmjene članom 24 Predloga zakona. Kod postojećih zakonskih rješenja realna je i u praksi prisutna situacija da određeni povjerilac dobije sredstva i namiri u cjelini svoje potraživanje iz stečajne mase, a da stečajna masa, nakon što je u cjelini isplatila povjerioca, više ne može namiriti svoje potraživanje prema istom povjericu utvrđeno pravosnažnim sudskim odlukama. Dakle, u toku stečajnog postupka povjerilac je pokretao posebne sporove protiv stečajne mase odnosno stečajnog dužnika koje je izgubio i pravosnažno je obavezan da namiri troškove takvih izgubljenih postupaka po pravosnažnim presudama, zbog čega se mora obezbijediti zakonski uslov za ovu vrstu prebijanja koje se vrši prilikom namirenja potraživanja određenog povjerioca koji ima svoje potraživanje prema stečajnoj masi ali i dug i obavezu da plati troškove koje je sam izazvao vođenjem izgubljenih sporova nakon otvaranja stečajnog postupka. U praksi se pokazalo da povjerilac koji naplati svoje potraživanje iz stečajne mase ne želi i izbjegava plaćanje bilo kakvih troškova prema stečajnoj masi, pa upravnik i stečajna masa moraju pokretati posebne postupke prinudne naplate i sl. što samo usložnjava i prolongira postupak. Bilo je i slučajeva da povjerilac naplati svoje potraživanje i odmah potroši sva naplaćena sredstva, tako da se stečajna masa ne može naknadno naplatiti od povjerioca ni putem prinudnog izvršenja.

Izmjenama predloženim u članu 25 Predloga zakona sada se precizira se da u situaciji kada stečajni upravnik zatraži od stečajnog sudije da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje, ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika, da stečajni sud dostavi zahtjev protivniku predlagača i zakaže ročište po odlučivanju po predlogu. Naime, u važećem čl. 107 stav 2 Zakona o stečaju na zahtjev stečajnog upravnika stečajni sudija može da naloži i sprovede prinudno izvršenje radi predaje stvari koje

ulaze u imovinu stečajnog dužnika, a da prethodno nije dao mogućnost licu koje je u državini stvari da se izjasni i da na ročištu raspravi sve bitne činjenice od značaja za donošenje odluke. Definisanjem da stečajni sud dostavlja zahtjev protivniku predlagača i zakazuje ročište za odlučivanje po predlogu, daje se mogućnost da lice koje je u državini stvari istakne sve prigovore koji idu njemu u prilog, a koji su bitni za donošenje odluke.

Kako je stav 3 člana 111 neprimjenljiv u dijelu dostave odboru povjerilaca jer ovaj organ u toj fazi postupka nije ni formiran, budući da se formira tek na prvom sastanku odbora povjerilaca, predložena je izmjena članom 26 Predloga zakona. Ova jednostavna nelogičnost je uslovlila predlog da se određene riječi brišu kako je to u nacrtu i dato. Nadalje terminološki zakon ne poznaje „prvo povjerilačko ročište“ već prvi sastanak odbora povjerilaca tako da je i ovu terminološku nedosljednost trebalo ispraviti, te i rok vezati za dan prvog sastanka odbora povjerilaca kako iz pravnih tako i praktičnih razloga kako bi ova norma bila primjenjiva.

Članom 112 Zakona o stečaju uređeno je na koji način povjerioci prijavljuju svoja potraživanja u stečajnom postupku u kom roku, posljedice podnošenja neblagovremene prijave i šta prijava potraživanja mora da sadrži. Iako se iz formulacije navedene zakonske odredbe može zaključiti da se ista odnosi kako na stečajne povjerioce tako i na razlučne povjerioce, na koji zaključak posebno upućuje tačka 5 stava 1 ovog člana, u sudskoj praksi je preovladao stav da se navedena odredba odnosi samo na stečajne povjerioce, a ne i na razlučne povjerioce. Smatramo da se navedena odredba odnosi i na razlučne povjerioce, pa da su samim tim i razlučni povjerioci dužni da podnesu prijavu potraživanja u roku koji je određen navedenim članom, kao i da nema opravdanja da se tretiraju na drugačiji način u odnosu na stečajne povjerioce. Stoga, kako bi se izbjegla bilo kakva dilema oko tumačenja odredbe člana 112, odnosno dilema oko toga da li se ista odnosi i na razlučne povjerioce, predloženo je da se poslije člana 112 doda novi član 112a odnosno član 27 Predloga zakona kojim bi bilo predviđeno da razlučni povjerioci podnose prijavu potraživanja na način i pod uslovima iz člana 112 ovog zakona.

Članom 122 stav 4 važećeg Zakona predviđeno je da se pobijanje može vršiti od dana otvaranja stečajnog postupka do dana održavanja ročišta za glavnu diobu. Iz navedene odredbe proizilazi da je posljednji momenat do kada se može podnijeti tužba za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika ročište za glavnu diobu. Problem nastaje ako se podnosi tužba za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika u situaciji kada stečajni dužnik ne posjeduje imovinu iz koje bi se formirala stečajna masa iz kog razloga se ne održava ročište za glavnu diobu. U tom slučaju se u praksi postavlja pitanje do kada se može podnijeti tužba za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika ako nema stečajne mase, pa ni ročište za glavnu diobu, obzirom da zakon ne reguliše tu situaciju. Sudska praksa je stala na stanovište da se tužba u tom slučaju može podnijeti do pravosnažnosti rješenja o zaključenju stečajnog postupka. Iz tih razloga je predložena izmjena u članu 29 Predloga zakona na način što će se predvidjeti da se pobijanje može vršiti do dana održavanja ročišta za glavnu diobu, odnosno ako ročište za glavnu diobu nije održano, do pravosnažnosti rješenja o zaključenju stečajnog postupka.

Članom 131 stav 1 Zakona o stečaju propisuje da u postupku pobijanja tužioci mogu biti povjerilac i stečajni upravnik. U članu 122 stav 1 istog zakona predviđeno je da pravne poslove i druge pravne radnje zaključene, odnosno preduzete prije otvaranja stečajnog postupka, kojima se narušava ravnomjerno namirenje stečajnih povjerilaca ili oštećuju povjerioci, kao i pravne poslove i druge pravne radnje kojima se pojedini povjerioci stavljaju u povoljniji položaj, mogu pobijati stečajni upravnik, u ime stečajnog dužnika, i povjerioci, u skladu sa odredbama ovog zakona. Da bi se izbjegla nejasnoća oko aktivne legitimacije u sporu za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika obzirom na različita rješenja u članu 122 stav 1 i članu 131 stav 1 Zakona o stečajnom postupku i nedoumice ko može podnijeti navedenu tužbu da li stečajni upravnik kao fizičko lice ili stečajni upravnik u ime stečajnog dužnika, odnosno stečajne mase, predlaže se izmjena članom 30 Predloga zakona na način što će se član 131 u stavu 1 uskladiti sa članom 122 stav 1 Zakona o stečaju i predvidjeti da tužioci mogu biti povjerilac i stečajni upravnik u ime stečajnog dužnika, ili kao zastupnik stečajne mase.

Članom 32 Predloga zakona predložena je izmjena člana 139 stav 2 Zakona o stečaju. Ova zakonska izmjena je neophodna jer je neprimjenljiva onako kako glasi. Naime, u duhu zakona i načela, te prava stranaka koje imaju u postupku odluka o namirenju razlučnog povjerioca je posebna odluka upravnika koja i po sastavu i složenosti sadrži niz bitnih elemenata (npr. pregled obračuna troškova prodaje i sl.) sa kojima ne mora da se složi razlučni povjerilac već može istima da prigovara, odnosno da istoj odluci prigovori i po prigovoru odlučuje stečajni sud. Ovakav prigovor je dozvoljen i drugim povjeriocima i zainteresovanim licima. Do pravosnažnosti odluke o namirenju stečajnog povjerioca, odnosno do pravosnažnosti odluke suda po eventualnim prigovorima ne može

doći do izmirenja razlučnog povjerioca. Sa navedenog su predložene izmjene koje su cjelishodne i omogućavaju da norma uopšte bude primjenljiva.

Članom 33 Predloga zakona predložena je dopuna člana 140 Zakon o stečaju. Naime, polazeći od osnovnih načela stečajnog postupka, načela ekonomičnosti i hitnosti, pokazalo se da je u cilju što efikasnijeg sprovođenja stečajnog postupka neophodno bilo precizirati i ovu odredbu kroz izmjene i dopune važećeg zakona. Ujedno, ova odredba uvedena je kroz izmjene Zakona o stečaju iz razloga kako bi se jasno definisale sve nadležnosti Privrednog suda Crne Gore. Takođe, u dosadašnjoj praksi, kroz brojne prodaje imovine u stečajnom postupku, nije bio jasno definisan pojam "tržišna naknada", pa se ovom odredbom kroz Zakon o stečaju i definisanjem ovog pojma otklanjaju sve dileme koje su ranije postojale u pogledu pojma "tržišna naknada". Dakle, uvođenjem ove novine samo se jasno koncipira nadležnost suda što značajno utiče na efikasnost vođenja postupka.

Novina koja definiše osnivanje registra stečajnih masa radi registracije stečajne mase stečajnog dužnika u situaciji kada se nakon zaključenja stečajnog postupka, postupak nastavlja prema stečajnoj masi stečajnog dužnika definisana je članom 34 Predloga zakona. Naime, zaključenjem stečajnog postupka prema stečajnom dužniku, CRPS po službenoj dužnosti briše stečajnog dužnika iz registra. Međutim, u situaciji kada se postupak nastavlja prema stečajnoj masi, CRPS nema zakonske mogućnosti da registruje stečajnu masu u svom registru pa se nerijetko postavlja pitanje pravnog subjektiviteta i svojstva pravnog lica stečajne mase. Iz tog razloga neophodno je ustanoviti registar stečajnih masa, da bi treća lica mogla biti upoznata sa postojanjem stečajne mase kao subjekta prava i njenim svojstvom u pravnom prometu.

Izmjena u članu 35 Predloga zakona odnosi se na dopunu člana 168 stav 6 Zakona o stečaju. Ovaj stav se mijenja da bi se na jasan i precizan način definisao početak primjene plana reorganizacije. Dosadašnji stav 6 bio je podložan različitim tumačenjima, što je izazivalo sporne situacije tokom primjene plana. Naime, između dana donošenja rješenja kojim se potvrđuje usvajanje plana reorganizacije i pravnosnažnosti tog rješenja dešavalo se da protekne period i duži od 18 mjeseci, pa su od strane povjerilaca i od strane lica odgovornih za realizaciju plana različito tumačeni rokovi dati u planu. Povjerioci su rokove računali od dana donošenja prvostepenog rješenja kojim se potvrđuje usvajanje plana reorganizacije, a lica odgovorna za realizaciju plana od dana pravnosnažnosti tog rješenja, odnosno od dana pravnosnažnosti rješenja kojim se stečajni postupak obustavlja. Imajući u vidu da plan reorganizacije ne može otpočeti sa primjenom prije nego rješenje kojim se stečajni postupak obustavlja postane pravosnažno, svi rokovi dati u planu mogu teći samo od tog dana, što je neophodno definisati zakonom kako bi se izbjeglo različito tumačenje, što bi dovelo do pravne nesigurnosti.

Članom 36 Predloga zakona predviđena je dopuna člana 170 važećeg Zakona, na način da se u tom članu dodaju dva nova stava kojima bi se regulisao način izmirenja troškova stečajnog postupka i obaveza stečajne mase, nastalih do pravnosnažnosti rješenja o potvrđivanju plana reorganizacije. U situaciji kada se čeka pravnosnažnost rješenja o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije dolazi do nagomilavanja iznosa troškova stečajnog postupka i obaveza stečajne mase, naročito ako se radi o imovini veće vrijednosti koju je neophodno čuvati. U dosadašnjim odredbama Zakona o stečaju nije bila regulisana obaveza plaćanja tih troškova što je moglo izazvati sporne situacije. Imajući u vidu da je to u praksi suda primijećeno kao sporno, predlaže se obaveza za podnosioca plana, koji ima interes da se potvrdi usvajanje plana reorganizacije, da sve troškove postupka i obaveze stečajne mase izmiri u roku od 60 dana od dana pravnosnažnosti rješenja o potvrđivanju plana reorganizacije, pod prijetnjom nastavka stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom bankrotstvom. Predloženim rješenjem štite se treća lica koja su angažovana za potrebe vođenja stečajnog postupka i interesi stečajne uprave.

Članom 37 Predloga zakona dodaje se novi stav u članu 171 Zakona o stečaju u cilju onemogućavanja lica koja nisu blagovremeno prijavila svoja potraživanja u stečajnom postupku, da naruše sprovođenje plana reorganizacije. Naime, propuštanjem podnošenja prijave u stečajnom postupku, stečajni povjerioci gube pravo na naplatu svojih potraživanja od stečajnih dužnika u stečajnom postupku. U koliko postoji namjera da se podnese plan reorganizacije isti sadrži samo ona potraživanja koja su blagovremeno prijavljena u stečajnom postupku. Ostali povjerioci koji nisu prijavili blagovremeno svoja potraživanja nisu obuhvaćeni planom. Predloženi odredbama onemogućava se povjeriocima koji nisu blagovremeno prijavili svoja potraživanja u stečajnom postupku da stave ostale povjerioce u nepovoljniji položaj, na način što će pokušati naplatu svojih potraživanja od privrednog društva koje se nalazi u reorganizaciji mimo plana, koji predstavlja novi ugovor za

izmirenje potraživanja koja su u njemu navedena. U dosadašnjem zakonu ova situacija nije bila regulisana, što je omogućavalo različita tumačenja i pokušaje nesavjesnih povjerilaca da se naplate od privrednog društva u reorganizaciji mimo plana, čime su dovodili u nepovoljniji položaj ostale povjerioce i narušavali primjenu plana.

Prelazne odredbe - Članom 208a stav 1 definisano je na koji način i u kojoj fazi se postupka primjenjuju izmjene i dopune Zakona o stečaju. Do sada je bilo predviđeno da stečajni postupci u kojima je do dana stupanja na snagu zakona, donijeto rješenje o otvaranju stečajnog postupka, nastaviće se po odredbama Zakona o stečaju ("Službeni list CG", br. 1/119). Međutim, u praksi se pokazalo da se na ovaj način stavljaju u neravnopravan položaj lica koja su angažovana u toku stečaja kod stečajnog dužnika, obzirom na prethodnu izmjenu čl. 79 Zakona o stečaju ("Sl. list CG, br. 53/16), pa je predložena izmjena članom 208 b Predloga zakona. Tom izmjenom, kako je to predviđeno, omogućilo bi se da licima koja su angažovana kod stečajnog dužnika u toku stečajnog postupka, da imaju ista prava i obaveze propisane čl. 79, bez obzira na vrijeme otvaranja stečajnog postupka, ukoliko nije donijeto rješenje o glavnoj diobi. Time bi se zadovoljio i najširi javni interes. Osim toga, ovom izmjenom bi se postigla i efikasnija primjena, da bi se koristile pogodnosti posljednjih izmjena Zakona o stečaju, a što je i cilj zakona, te da bi se koristile nove odredbe kojima se unaprjeđuje ostvarivanje ekonomičnosti, racionalnosti i efikasnosti stečajnog postupka.

Imajući u vidu da se ovim zakonom prvi put uvode licence za rad za stečajne upravnike, to je neophodno da stečajni upravnici koji se nalaze na listi stečajnih upravnika na dan stupanja na snagu ovog zakona, a radi izdavanja licence i upisa na listu licenciranih stečajnih upravnika, polože ispit provjere znanja u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona. S tim u vezi, propisana je obaveza stečajnih upravnika koji se nalaze na listi stečajnih upravnika na dan stupanja na snagu ovog zakona da u skladu sa ovim zakonom podnesu Ministarstvu pravde zahtjev za izdavanje licence i prijavu za polaganje ispita provjere znanja u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona. Stečajnog upravnika koji ne podnese zahtjev za izdavanje licence, odnosno koji podnese navedeni zahtjev, a ne položi ispit provjere znanja u naznačenom roku, Ministarstvo pravde neće upisati na listu licenciranih stečajnih upravnika.

Članom 208g propisano je da će Listu licenciranih stečajnih upravnika iz člana 25i ovog zakona Ministarstvo pravde utvrditi i dostaviti Privrednom sudu i Sudskom Savjetu Crne Gore u roku od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona. Rok od 18 mjeseci je neophodan jer je za donošenje podzakonskih akata potrebnih za sprovođenje ovog zakona ostavljen rok od dva mjeseca, dok se na listi stečajnih upravnika trenutno nalazi preko dvjesta lica, zbog čega je za provjeru njihovog znanja, koja će se sastojati od pisanog i usmenog dijela, potreban duži vremenski period.

Članom 209a predviđeno je da će se podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeti u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona. Dodatno, članom 209b predviđeno je da će se odredbe člana 29 i člana 30 st.2 do 8 primjenjivati nakon isteka roka od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, dok je narednim stavom predviđeno da će se do početka primjene pomenutih članova primjenjivati odredbe čl.25, 26, 27, 28, 29 i 30 Zakona o stečaju („Sl. list CG“, br. 1/11, 53/16, 32/18 i 62/18). Primjena navedenih odredaba odložena je za period od 18 mjeseci zbog činjenice da je za utvrđivanje i dostavljanje liste licenciranih stečajnih upravnika ostavljen rok od 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

V. PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona izdvajaju se posebna finansijska sredstava za rad Komisije za polaganje stručnog ispita i Komisije za provjeru znanja stečajnih upravnika, iz Budžeta Crne Gore.

Crna Gora
Ministarstvo finansija

23. 09. 2019

Adresa: ul. Stanka Dragojevića 2,
81000 Podgorica, Crna Gora
tel: +382 20 242 835
fax: +382 20 224 450
www.mif.gov.me

Br: 02-01-03-11729/1

313-135/2019-6

Podgorica, 16. septembar 2019. godine

MINISTARSTVO EKONOMIJE
- n/r ministarke, g-de Dragice Sekulić -

Poštovana gospođo Sekulić,

Povodom Vašeg akta broj: 313-135/2019-1 od 22.07.2019. godine, kojim se traži mišljenje na Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju, Ministarstvo finansija daje sljedeće:

MIŠLENJE

Predloženim izmjenama i dopunama prevazilaze se problemi u primjeni postojećeg zakona, a između ostalog novine se odnose na uvođenje stručnog ispita, licence i ispita provjere znanja za stečajne upravnike, formiraju liste i način izbora stečajnog upravnika.

Imajući u vidu da je Ministarstvo finansija obezbijedilo usaglašavanje mišljenja sa relevantnim institucijama, na Predlog zakona i pripremljeni Izvještaj o analizi uticaja propisa sa aspekta uticaja na poslovni ambijent, nemamo primjedbi.

U Izvještaju o sprovedenoj analizi procjene uticaja propisa, navedeno je da su za implementaciju ovog Predloga Zakona predviđena izdvajanja finansijskih sredstava po osnovu rada Komisije za polaganje stručnog ispita za stečajnog upravnika i Komisije za provjeru znanja stečajnih upravnika. Istaknuto je da će sredstva biti planirana kod Ministarstva pravde u 2020. godine, koje će obrazovati i isplaćivati pomenute komisije.

Naimie, planirana sredstva neće teretiti budžetsku potrošnju, jer će kandidati za izdavanje licenci snositi troškove licenciranja.

Takođe, preliminarno treba imati u vidu da svi troškovi stečajnih postupaka padaju na teret stečajne mase, a ne budžetskih prihoda, tako da ovaj Predlog zakona ne tereti budžetska sredstva, osim u dijelu kada je Poreska uprava inicijator stečajnog postupka.

Ministarstvo pravde je dopisom br. 01-019-7829/19 dostavljenim Ministarstvu ekonomije 22. jula 2019. godine, navelo da nema primjedbi na tekst Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju.

Shodno navedenom, Ministarstvo finansija je u načelu saglasno sa Predlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju, uz napomenu da će iznos finansijskih sredstava potrebnih za rad navedenih Komisija biti predmet razmatranja prilikom izrade godišnjih zakona o budžetu.

S poštovanjem,

MINISTAR
Darko Radunović

Darko Radunović

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ ANALIZI PROCJENE UTICAJA PROPISA	
PREDLAGAC PROPISA	
NAZIV PROPISA	Predlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju
1. Definisanje problema Koje probleme treba da riješi predloženi akt? Koji su uzroci problema? Koje su posljedice problema? Koji su subjekti oštećeni, na koji način i u kojoj mjeri? Kako bi problem evoluirao bez promjene propisa ("status quo" opcija)?	
<p>U toku sprovođenja Zakona o stečaju ("Službeni list CG", br. 1/11 i 53/16) pokazalo se neophodnim izvršiti izmjene pojedinih odredbi ovog propisa kako bi se stvorile pretpostavke za unapređivanje ostvarivanja ekonomičnosti, racionalnosti i efikasnosti stečajnog postupka. U tom cilju, pristupilo se izradi izmjena i dopuna ovog zakonskog akta koje se odnose na preciziranje određenih normi u smislu obezbjeđivanja njihove efikasnije primjene, otklanjanja određenih slabosti koje su se pokazale u praksi i skraćanja pojedinih rokova.</p> <p>Potrebno je naglasiti da se značajne novine ovog zakonskog rješenja odnose na uvođenje stručnog ispita, licence i ispita provjere znanja za stečajne upravnike, koji imaju za cilj pružanje dodatnih garancija da će stečajni upravnici obavljati svoje dužnosti stručno i profesionalno. Dodatno, uvedena je i lista stečajnih upravnika i preciziran kriterijum za imenovanje stečajnih upravnika, koji je nedostajao u važećem zakonu.</p>	
2. Ciljevi Koji ciljevi se postizu predloženim propisom? Navedi usklađenost ovih ciljeva sa postojećim strategijama ili programima Vlade, ako je primjenljivo.	
<p>Osnovni cilj izrade ovog zakonskog akta jeste da se predlože rešenja koma se prevazilaze problemi u primeni postojećeg zakona, poboljša položaj poverilaca uz zaštitu interesa i očuva položaj preduzeća u stečaju sa ciljem da stečaj u praksi bude način da privredni subjekt prevaziđe poteškoće u poslovanju.</p>	
3. Opcije Koje su moguće opcije za ispunjavanje ciljeva i rješavanje problema? (uvijek treba razmatrati "status quo" opciju i preporučljivo je uključiti i neregulatornu opciju, osim ako postoji obaveza donošenja predloženog propisa). Obrazložiti preferiranu opciju?	
<p>Prilikom analize razmatrane su potrebe za promjenom regulatornog okvira ali i niz opcija u vezi sa rješavanjem pojedinačnih problema. Opcija status quo odnosno odsustvo regulatorne promjene nije prihvaćena jer niz navedenih problema nije mogao biti otklonjen bez izmjena regulatornog okvira.</p>	
4. Analiza uticaja Na koga će i kako će najvjerovatnije uticati rješenja u propisu - nabrojati pozitivne i	

negativne uticaje, direktne i indirektne

Koje troškove će primjena propisa izazvati građanima i privredi (narocito malim i srednjim preduzećima).

Da li pozitivne posljedice donošenja propisa opravdavaju troškove koje će on stvoriti.

Da li se propisom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija.

Uključiti procjenu administrativnih opterećenja i biznis barijera.

Predloženo zakonsko rješenje, prvenstveno, će uticati na privredna društva u smislu sprovođenja efikasnijeg sprovođenja postupaka stečaja. U tom cilju, ovo zakonsko rješenje prvenstveno se odnosi na stečajne upravnike kroz uvođenje stručnog ispita, licenciranje i provjeru znanja stečajnih upravnika, formiranje liste i način izbora stečajnih upravnika. Dodatno, uređuje dodatnu zaštitu lica koja su radno angažovana tokom stečajnog postupka i ostvarivanje prava bivših radnika firmi koje su u stečaju.

Regulatorna rješenja uvedena u ovaj zakonski tekst utvrđena su i strukturirana na način koji omogućuje relativno jednostavnu shodnu primjenu njegovih normi na postupak stečaja. Primjena ovog propisa pozitivno će uticati na rad privrednih društava sa aspekta unaprjeđenja i razvoja poslovnog i investicionog ambijenta.

Ujedno, konstatujemo da ne postoje negativni uticaji sprovođenja Zakona, da primjena propisa ne stvara dodatne troškove, administrativna opterećenja i biznis barijere u poslovanju.

5. Procjena fiskalnog uticaja

Da li je potrebno obezbjeđenje finansijskih sredstava iz budžeta Crne Gore za implementaciju propisa i u kom iznosu?

Da li je obezbjeđenje finansijskih sredstava jednokratno, ili tokom određenog vremenskog perioda? Obrazložiti.

Da li implementacijom propisa proizilaze međunarodne finansijske obaveze? Obrazložiti.

Da li su neophodna finansijska sredstva obezbjeđena u budžetu za tekuću fiskalnu godinu, odnosno da li su planirana u budžetu za narednu fiskalnu godinu?

Da li je usvajanjem propisa predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proisteci finansijske obaveze?

Da li će se implementacijom propisa ostvariti prihod za budžet Crne Gore?

Obrazložiti metodologiju koja je korišćena prilikom obračuna finansijskih izdataka/prihoda.

Da li su postojali problemi u preciznom obračunu finansijskih izdataka/prihoda? Obrazložiti.

Da li su postojale sugestije Ministarstva finansija na nacrt/predlog propisa?

Da li su dobijene primjedbe uključene u tekst propisa? Obrazložiti.

Za implementaciju ovog propisa predviđena su izdvajanja finansijskih sredstava po osnovu rada Komisije za polaganje stručnog ispita za stečajnog upravnika i Komisije za provjeru znanja stečajnih upravnika. Ova sredstva biće planirana kroz Budžet Ministarstva pravde u 2020 koje će obrazovati i isplaćivati pomenute komisije.

Implementacijom propisa ne proizilaze međunarodne finansijske obaveze.

Ovaj Predlog zakon direktno ne dovodi do povećanja prihoda u budžetu i pri njegovoj izradi nije korišćena ni jedna metodologija obračuna finansijskih izdataka/ prihoda.

Od strane Ministarstva finansija nisu pristigle sugestije na račun ovog zakonskog akta.

6. Konsultacije zainteresovanih strana

Naznačiti da li je korišćena eksterna ekspertska podrška i ako da, kako.

Naznačiti koje su grupe zainteresovanih strana konsultovane, u kojoj fazi RIA procesa i kako (javne ili ciljane konsultacije).

Naznačiti glavne rezultate konsultacija, i koji su predlozi i sugestije zainteresovanih strana prihvaćeni, odnosno nijesu prihvaćeni. Obrazložiti.

Ministarstvo ekonomije organizovalo je javnu raspravu o Nacrtu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju u periodu 16. jul - 22. septembar 2018. godine. Tokom javne rasprave, 6. septembra 2018. godine održan je i Okrugli sto u Privrednoj komori Crne Gore, na kojem su saopštene mnoge korisne primjedbe i sugestije koje su poslužile za korekciju i unaprjeđenje teksta Nacrta zakona. U procesu Javne rasprave konkretni komentari stigli su od strane Komore stečajnih upravnika, Unije poslodavaca Crne Gore, Udruženja pravnika Crne Gore, advokata Danila Radulovića i g-đe Vesne Tomašević, fizičkog lica. Pristigli komentari su se u potpunosti odnosili na predložene novine u zakonu. Iste su detaljno razmatrane od strane Radne grupe koja radi na izradi ovog zakonskog rješenja.

Nacrt zakona je korigovan u skladu sa prihvaćenim komentarima i sugestijama.

7. Monitoring i evaluacija

Koje su potencijalne prepreke za implementaciju propisa?

Koje će mjere biti preduzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi?

Koji su glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva?

Ko će biti zadužen za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa?

Za implementaciju ovog propisa nema prepreka.

U smislu ispunjenost ciljeva ne postoje indikatori kojima će se isti mjeriti.

Za monitoring i evaluaciju primjene akta biće zaduženo Ministarstvo ekonomije, Ministarstvo pravde i Privredni sud Crne Gore.

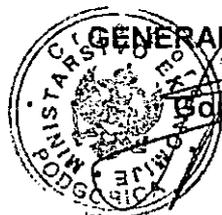
Datum i mjesto

Starješina

Podgorica

23. jul 2019. god.

GENERALNI DIREKTOR
Bojan Nikolić

PREGLED ODREDBA ČIJA SE IZMJENA I DOPUNA PREDLAŽE

Pretpostavka stečajnog razloga

Član 13

Postojanje stečajnog razloga se pretpostavlja u slučaju kada je predlog za pokretanje stečajnog postupka podnio povjerilac koji u izvršnom postupku sprovedenom u Crnoj Gori nije mogao namiriti svoje potraživanje od stečajnog dužnika, bilo kojim sredstvom izvršenja u roku od 45 dana od dana započetog sprovođenja izvršenja.

Nadležnost

Član 14

Stečajni postupak sprovodi stvarno nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište ili prebivalište stečajnog dužnika.

Dostavljanje

Član 16

(1) Sudska pismena koja su upućena širem krugu lica dostavljaju se, ako ovim zakonom nije drukčije određeno, isticanjem pismena na oglasnu tablu suda. Dostavljanje se smatra izvršenim istekom osmog dana od dana isticanja na oglasnoj tabli.

(2) Kada se prema odredbama ovog zakona pismeno suda ili drugog stečajnog organa dostavlja dužniku ili drugom licu koje ima sjedište upisano u odgovarajućem registru, dostavljanje se vrši na adresu sjedišta iz registra. Ako se dostavljanje ne može izvršiti na toj adresi, dostavljanje će se izvršiti isticanjem pismena na oglasnu tablu suda. Dostavljanje se smatra izvršenim protekom osmog dana od dana isticanja na oglasnoj tabli.

(3) Ako lice ima punomoćnika za primanje pismena ili privremenog zastupnika, dostavljanje se vrši punomoćniku, odnosno zastupniku.

(4) U slučajevima koji nijesu utvrđeni ovim zakonom dostavljanje se vrši shodno odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak.

Javno oglašavanje

Član 17

(1) Sudska pismena (odluke, pozivi, obavještenja i sl.), za koja je zakonom određeno da se javno objavljuju, objavljuju se u "Službenom listu Crne Gore" i na oglasnoj tabli suda, u cjelini ili u izvodu. Smatra se da je oglašavanje izvršeno istekom osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

(2) Sudska pismena iz stava 1 ovog člana objavljuju se i u elektronskoj formi ako za to postoje uslovi u sudu.

(3) Stečajni sud može odrediti da se oglašavanje izvrši i u nekom drugom javnom mediju.

(4) Javnim oglašavanjem iz st. 1 i 2 ovog člana se smatra da je dostavljanje izvršeno svim učesnicima u stečajnom postupku.

Prigovori

Član 20

(1) Stečajni dužnik, povjerilac ili lice koje ima pravni interes može da podnese sudu prigovor na svaku radnju koju izvrši stečajni upravnik ili da podnese zahtjev za prinudno izvršenje radnje koju je na osnovu ovog zakona trebao da preduzme, a nije je preduzeo.

(2) Prigovor iz stava 1 ovog člana se podnosi u roku od osam dana od dana saznanja za radnju stečajnog upravnika, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

(3) O prigovoru iz stava 2 ovog člana odlučuje stečajni sudija u roku od osam dana od dana podnošenja prigovora.

(4) Podnošenje prigovora ne odlaže izvršenje odluke stečajnog upravnika, ukoliko sud drukčije ne odluči.

Pravni položaj i status stečajnog upravnika

Član 24

(1) Stečajni upravnik vodi poslove i zastupa stečajnog dužnika, osim ako je ovim zakonom drukčije određeno.

(2) Stečajni upravnik ima status službenog lica u smislu odredaba Krivičnog zakonika.

Uslovi za imenovanje stečajnog upravnika

Član 25

(1) Za stečajnog upravnika može se imenovati fizičko lice koje je državljanin Crne Gore, koje ima visoku stručnu spremu, položen stručni ispit za stečajnog upravnika i koje se nalazi na listi stečajnih upravnika.

(2) Prilikom imenovanja stečajnog upravnika posebno će se voditi računa o potrebnoj stručnosti i poslovnom iskustvu potrebnim za vođenje stečajnog postupka.

Ograničenja u imenovanju stečajnog upravnika

Član 26

Za stečajnog upravnika ne može biti imenovano lice:

- 1) koje je pravosnažno osuđivano na kaznu zatvora za djelo koje ga čini nedostojnim za vršenje poslova stečajnog upravnika ili kome je izrečena zabrana zbog povrede dužnosti obavljanja određenih poslova ili zabrana članstva u organima upravljanja;
- 2) koje ima potraživanje ili obavezu prema dužniku;
- 3) koje je u prethodnoj godini bilo član organa upravljanja ili drugo ovlašćeno lice, računovođa, nezavisni revizor, advokat dužnika ili srodnik po krvi u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do četvrtog stepena ili je odgovornom licu ili članu upravljanja stečajnog dužnika bračni, odnosno vanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stepena, bez obzira da li je brak prestao ili nije;
- 4) koje je srodnik po krvi u pravoj liniji bez obzira na stepen, u pobočnoj liniji do četvrtog stepena ili srodnik po tazbini do drugog stepena ili je bračni ili vanbračni drug, bez obzira da li je brak prestao, stečajnog sudije koji vodi predmetni stečajni postupak;
- 5) koje je dužnik, odnosno lice zaposleno u pravnom licu koje je i samo dužnik u nekom stečajnom postupku;
- 6) koje je zbog teže povrede službene dužnosti sud u posljednjih pet godina smijenio sa dužnosti stečajnog upravnika;
- 7) koje bi imenovanjem za stečajnog upravnika bilo u sukobu interesa u odnosu na stečajnog dužnika.

Lista stečajnih upravnika

Član 27

(1) Listu stečajnih upravnika utvrđuje organ državne uprave nadležan za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo pravde).

(2) Lista iz stava 1 ovog člana može se dopunjavati.

(3) Lice koje se nalazi na listi stečajnih upravnika brisaće se sa liste aktom Ministarstva pravde ako se utvrdi postojanje razloga iz člana 26 stav 1 tačka 1 ovog zakona ili na lični zahtjev.

Stručni ispit

Član 28

Program, uslove i način polaganja stručnog ispita za stečajnog upravnika i postupak upisivanja i brisanja sa liste stečajnih upravnika utvrđuje propisom Ministarstvo pravde.

Imenovanje stečajnog upravnika

Član 29

(1) Stečajni upravnik se imenuje rješenjem o otvaranju stečajnog postupka.

(2) Protiv rješenja o imenovanju stečajnog upravnika može se izjaviti žalba. Žalbu mogu izjaviti stečajni dužnik i povjerioci. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja o imenovanju stečajnog upravnika.

(3) Stečajni sudija može izmijeniti rješenje o imenovanju stečajnog upravnika u roku od tri dana od dana prijema žalbe. Protiv ovog rješenja dozvoljena je posebna žalba.

Odnosi stečajnog upravnika sa drugim organima stečajnog postupka

Član 35

(1) Radnje koje preduzima stečajni upravnik, a koje značajnije utiču na stečajnu masu, kao što su uzimanje kredita ili zajma, nabavka opreme veće vrijednosti i druge radnje, mogu se preduzeti uz prethodnu saglasnost odbora povjerilaca.

(2) Stečajni upravnik je dužan da, prije preduzimanja radnji iz stava 1 ovog člana, obavijesti odbor povjerilaca i stečajnog sudiju najkasnije 15 dana prije preduzimanja tih radnji.

(3) U slučajevima izuzetne hitnosti rok iz stava 2 ovog člana može biti i kraći, ali ne kraći od tri dana, pod uslovom da nijedan član odbora povjerilaca pisanim putem ili na sjednici odbora ne prigovori takvom roku dostavljanja.

(4) Smatraće se da je odbor povjerilaca saglasan sa predloženim radnjama iz stava 1 ovog člana, ako je o njima obaviješten u rokovima iz stava 2, odnosno stava 3 ovog člana i ako nakon prijema obavještenja stečajnog upravnika nije osporio predložene ili predložio druge radnje.

(5) Radnje stečajnog upravnika iz stava 1 ovog člana preduzete bez saglasnosti odbora povjerilaca ne proizvode pravno dejstvo.

Razrješenje stečajnog upravnika

Član 38

(1) Stečajni sudija, po službenoj dužnosti ili na predlog odbora povjerilaca, razrješava stečajnog upravnika, ako utvrdi da stečajni upravnik:

1) ne ispunjava svoje obaveze;

2) ne poštuje rokove određene ovim zakonom;

3) postupa pristrasno u odnosu na pojedine povjerioce;

4) po proteku jedne godine od dana održavanja ročišta za ispitivanje potraživanja nije postigao zadovoljavajući napredak u unovčenju imovine koja ulazi u stečajnu masu, osim kada je unovčenje bilo spriječeno višom silom ili okolnostima koje se nijesu mogle predvidjeti;

5) nije osigurao imovinu stečajnog dužnika za slučaj nastupanja štete poslije upozorenja stečajnog sudije ili odbora povjerilaca pod uslovom da su postojala raspoloživa sredstva za tu namjenu u stečajnoj masi;

6) nije tražio saglasnost ili nije postupio po pribavljenoj saglasnosti u slučajevima gdje je ovim zakonom predviđena saglasnost odbora povjerilaca;

7) ne ispunjava uslove za imenovanje stečajnog upravnika usljed nastupanja okolnosti koje za posljedicu imaju

gubitak statusa stečajnog upravnika i njegovo brisanje sa liste stečajnih upravnika.

(2) U slučaju postojanja okolnosti iz stava 1 tačka 7 ovog člana i razloga za brisanje stečajnog upravnika sa liste stečajnih upravnika, stečajni sudija je dužan o tim okolnostima obavijestiti Ministarstvo pravde.

(3) Prije donošenja odluke o razrješenju iz stava 1 ovog člana, stečajni sudija će omogućiti stečajnom upravniku da se izjasni o razlozima za razrješenje, osim u slučaju iz stava 1 tačka 7 ovog člana.

(4) Stečajni upravnik se razrješava i na lični zahtjev.

Primopredaja dužnosti

Član 39

(1) Razriješeni stečajni upravnik dužan je da, bez odlaganja, izvrši primopredaju dužnosti novoimenovanom stečajnom upravniku predajom cjelokupne dokumentacije i primopredajom imovine stečajnog dužnika, uz podnošenje izvještaja o toku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od dana otvaranja stečaja do dana razrješenja. Izvještaj mora da sadrži sve podatke iz člana 36 stav 5 ovog zakona.

(2) Obaveza iz stava 1 ovog člana u pogledu predaje dokumentacije važi i za treća lica, ako se dokumentacija stečajnog upravnika nalazi u njihovom posjedu u trenutku razrješenja stečajnog upravnika i ako to od njih zahtijeva novoimenovani stečajni upravnik.

(3) Ako razriješeni stečajni upravnik ili lice iz stava 2 ovog člana odbije primopredaju imovine i dokumentacije ili odugovlači sa primopredajom, stečajni sudija će, na zahtjev novoimenovanog stečajnog upravnika, bez odlaganja, naložiti primopredaju pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

(4) U slučaju nepostupanja po nalogu iz stava 3 ovog člana stečajni sudija će prema stečajnom upravniku ili trećem licu sprovesti mjere prinude radi izvršenja.

Nagrada za rad i naknada troškova stečajnom upravniku

Član 40

(1) Stečajni upravnik ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova (u daljem tekstu: nagrada i naknada troškova).

(2) Konačnu visinu nagrade, kao i naknade troškova određuje stečajni sudija u vrijeme zaključenja stečajnog postupka, uzimajući u obzir obim poslova, vrijednost stečajne mase i poslovne rezultate stečajnog upravnika u skladu sa osnovama i mjerilima za određivanje visine naknade i nagrade stečajnog upravnika.

(3) Do određivanja konačne visine nagrade i naknade troškova, stečajni sudija rješenjem koje se dostavlja stečajnom upravniku i odboru povjericaca određuje privremenu nagradu i naknadu troškova stečajnom upravniku. Protiv rješenja o privremenoj nagradi i naknadi troškova nije dozvoljena žalba.

(4) Naknada troškova određuje se prema stvarnim troškovima koje je stečajni upravnik imao u obavljanju poslova.

(5) U slučaju kada se iz stečajne mase ne mogu namiriti ni troškovi stečajnog postupka, troškovi stečajnog postupka, naknada za rad i troškovi stečajnog upravnika isplaćuju se iz posebno određenog fonda utvrđenog budžetom Crne Gore.

(6) Bliže osnove i mjerila za određivanje visine naknade i nagrade iz stava 1 ovog člana utvrdiće propisom organ državne uprave nadležan za poslove ekonomije.

(7) Konačna visina nagrade iz st. 1 i 2 ovog člana, iskazana u mjesečnom iznosu, ne može biti veća od dvije i po prosječne neto zarade u Crnoj Gori na mjesečnom nivou, u vrijeme određivanja nagrade.

Sastav odbora povjericaca

Član 44

Odbor povjericaca se sastoji od tri ili pet članova sa najvećim neobezbijeđenim ili djelimično obezbijeđenim potraživanjima. Odbor povjericaca se ne formira ukoliko stečajni dužnik ima manje od tri povjerioca ili je manje od tri povjerioca dalo pristanak da budu članovi tog odbora.

Razrješenje članova odbora povjericaca

Član 46

(1) Odbor povjericaca može člana odbora razriješiti, kada to član odbora zatraži ili na zahtjev drugih povjericaca.

(2) Odbor povjericaca će imenovati novoga člana odbora povjericaca ako bi zbog razrješenja broj članova odbora povjericaca bio manji od tri.

Stranke i učesnici u stečajnom postupku

Član 49

(1) Stranke u stečajnom postupku su stečajni dužnik i stečajni povjerioci.

(2) Pored lica iz stava 1 ovog člana u stečajnom postupku mogu da učestvuju i lica koja su njihovi solidarni dužnici, jemci, garant, na način utvrđen ovim zakonom.

(3) Lica iz stava 2 ovog člana mogu kao stečajni povjerioci zahtijevati da im se vrati iznos koji su za stečajnog dužnika platili prije ili poslije dana pokretanja stečajnog postupka, ako imaju regresno pravo prema stečajnom dužniku.

Sticanje svojstva stranke

Član 51

- (1) Stečajni povjerioci stiču svojstvo stranke podnošenjem prijave potraživanja u skladu sa ovim zakonom.
- (2) Stečajni povjerioci na osnovu svojih nenaplaćenih potraživanja mogu da učestvuju u stečajnom postupku i prije podnošenja prijave potraživanja sudu, na način i u obimu propisanim ovim zakonom.
- (3) Stečajni povjerilac gubi svojstvo stranke potpunim namirenjem svojih potraživanja.

Isplatni redovi

Član 55

(1) Isplatni redovi se razvrstavaju u tri isplatna reda:

1) u prvi isplatni red spadaju:

- neisplaćene bruto zarade zaposlenih i bivših zaposlenih, u iznosu osnovnih zarada, koje su ostvarili kod poslodavca i to najviše do visine 24 prosječne bruto zarade u Crnoj Gori na dan otvaranja stečajnog postupka, sa kamatom od dana dospijeca do dana otvaranja stečajnog postupka;
- potraživanja zaposlenih, prije i poslije podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka na ime povreda na radu kod stečajnog dužnika;

2) u drugi isplatni red spadaju potraživanja, po osnovu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje zaposlenih i bivših zaposlenih, koja nijesu svrstana u prvi isplatni red, kao i potraživanja po osnovu svih javnih prihoda prije otvaranja stečajnog postupka;

3) u treći isplatni red spadaju potraživanja ostalih stečajnih povjerilaca, uključujući i potraživanja povjerilaca preko iznosa iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana.

(2) Potraživanja stečajnih povjerilaca koji su se prije pokretanja stečajnog postupka saglasili da budu namireni tek nakon punog namirenja potraživanja jednog ili više stečajnih povjerilaca namiruju se nakon punog namirenja trećeg isplatnog reda sa pripadajućim kamatama.

Trajanje prethodnog stečajnog postupka

Član 69

Prehodni stečajni postupak može trajati najduže 30 dana od dana podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka.

Pravo na prebijanje potraživanja u stečajnom postupku

Član 84

(1) Ako je stečajni povjerilac prije podnošenja predloga za pokretanja stečajnog postupka stekao pravo na prebijanje svog potraživanja sa potraživanjem stečajnog dužnika prema njemu, otvaranje stečajnog postupka nema uticaja na postojanje prava na prebijanje.

(2) Stečajni povjerilac je dužan da, do isteka roka za prijavu potraživanja, sudu dostavi prijavu na cjelokupan iznos potraživanja i izjavu o prebijanju. U suprotnom, stečajni povjerilac gubi pravo na prebijanje.

Preuzimanje stečajne mase

Član 107

(1) Otvaranjem stečajnog postupka stečajni upravnik preuzima cjelokupnu imovinu koja ulazi u stečajnu masu i njome upravlja.

(2) Ako stečajni dužnik ili treće lice odbije da izvrši predaju stvari koje ulaze u imovinu stečajnog dužnika, stečajni upravnik će od stečajnog sudije zatražiti da hitno naloži i sprovede prinudno izvršenje. Uz nalog za predaju stvari stečajni sud može prema stečajnom dužniku ili trećem licu odrediti i mjere prinude radi sprovođenja izvršenja.

(3) Ako se u imovini stečajnog dužnika nađu gotov novac, hartije od vrijednosti ili dragocjenosti, stečajni upravnik određuje način njihovog čuvanja ili ulaganja uz obavještenje odbora povjerilaca.

Početni izvještaj o ekonomsko-finansijskom položaju dužnika

Član 111

(1) Stečajni upravnik je dužan da u roku od 30 dana od dana preuzimanja imovine i prava stečajnog dužnika sačini izvještaj o ekonomsko-finansijskom položaju dužnika.

(2) Stečajni sudija može, na predlog stečajnog upravnika, rok iz stava 1 ovog člana produžiti ako postoje opravdani razlozi.

(3) Stečajni upravnik je dužan da podnese sudu i odboru povjerilaca izvještaj o ekonomsko-finansijskom položaju dužnika sa procjenom mogućnosti reorganizacije, najkasnije pet dana prije održavanja prvog povjerilačkog ročišta.

Izlučno potraživanje

Član 113

(1) Izlučni povjerilac podnosi zahtjev da mu se izluči stvar koja ne ulazi u stečajnu masu.

(2) Stečajni upravnik je dužan da, u roku od 20 dana od dana prijema zahtjeva iz stava 1 ovog člana, obavijesti povjerioca da li prihvata ili odbija zahtjev za izlučenje, odnosno da odredi rok u kojem će omogućiti povraćaj stvari izlučnom povjeriocu.

(3) Rok iz stava 2 ovog člana ne može biti duži od 10 dana od dana prihvatanja zahtjeva izlučnog povjerioca, osim u slučaju da stečajni sudija, iz opravdanih razloga, odobri produženje ovog roka.

(4) Ako stečajni upravnik odbije da izluči stvar iz stečajne mase, protiv te odluke povjerilac ima pravo na prigovor stečajnom sudiji, u roku od pet dana od dana prijema odluke.

(5) Ako stečajni sudija ospori pravo na izlučenje stvari, povjerilac svoje pravo može ostvarivati u drugim sudskim postupcima u skladu sa zakonom.

Opšti uslovi

Član 122

(1) Pravne poslove i druge pravne radnje zaključene, odnosno preduzete prije otvaranja stečajnog postupka, kojima se narušava ravnomjerno namirenje stečajnih povjerilaca ili oštećuju povjerioci, kao i pravne poslove i druge pravne radnje kojima se pojedini povjerioci stavljaju u povoljniji položaj, mogu pobijati stečajni upravnik, u ime stečajnog dužnika, i povjerioci, u skladu sa odredbama ovog zakona.

(2) Propuštanje zaključenja pravnog posla, odnosno propuštanje preduzimanja radnje, u pogledu pobijanja, izjednačava se sa pravnim poslom, odnosno sa pravnom radnjom.

(3) Pobijati se mogu i pravni poslovi, pravne i procesne radnje na osnovu kojih je donijeta izvršna isprava ili koje su preduzete po osnovu izvršne isprave ili u postupku prinudnog izvršenja, ako ispunjavaju uslov iz stava 1 ovog člana. Ako zahtjev za pobijanje bude usvojen, prestaje dejstvo izvršne isprave prema stečajnoj masi.

(4) Pobijanje se može vršiti od dana otvaranja stečajnog postupka do dana održavanja ročišta za glavnu diobu.

Stranke u postupku pobijanja

Član 131

(1) U postupku pobijanja tužioci mogu biti povjerilac i stečajni upravnik.

(2) Tužba se podnosi protiv lica sa kojim je pravni posao zaključen (u daljem tekstu: protivnik pobijanja).

(3) Tužba za pobijanje pravnog posla ili pravne radnje može se podnijeti i protiv nasljednika ili univerzalnog pravnog sljedbenika protivnika pobijanja.

(4) Tužba se može podnijeti i protiv ostalih pravnih sljedbenika protivnika pobijanja, ako je:

1) pravni sljedbenik znao za činjenice koje predstavljaju razlog za pobijanje pravnih poslova ili radnji njegovog prethodnika;

2) ono što je stečeno pravnim poslom ili pravnom radnjom koji se pobijaju pravnom sljedbeniku ustupljeno bez naknade ili uz neznatnu naknadu.

Obavještenje o namjeri prodaje

Član 135

(1) Prije prodaje imovine stečajni upravnik dužan je da o namjeri prodaje imovine obavijesti stečajnog sudiju, dužnika, sve povjerioce ako je moguće, kao i sva lica koja imaju zalogu, pravo vlasništva ili interes u vezi sa predmetnom imovinom ili drugo pravo.

(2) Stečajni upravnik je dužan da obavještenje o namjeri prodaje licima iz stava 1 ovog člana dostavi najmanje 20 dana prije predloženog datuma javnog nadmetanja ili neposredne pogodbe.

(3) Ukoliko se radi o većem broju lica iz stava 1 ovog člana, stečajni upravnik je ovlašćen da o namjeri prodaje imovine stečajnog dužnika izvrši obavješćavanje putem oglašavanja u najmanje dva visokotiražna dnevna štampana medija koji se distribuiraju na cijeloj teritoriji Crne Gore.

Namjena sredstava ostvarenih prodajom

Član 139

(1) Sredstva ostvorena prodajom imovine na kojoj nijesu postojala opterećenja ulaze u stečajnu masu, a njihova dioba vrši se u skladu sa postupkom diobe propisanim ovim zakonom.

(2) Ako je imovina bila predmet obezbjeđenja potraživanja jednog ili više razlučnih povjerilaca iz ostvarene cijene prvenstveno se namiruju troškovi održavanja i čuvanja imovine i drugih obaveza i radnji vezanih za imovinu u svrhu prodaje, troškovi prodaje koji uključuju i nagradu stečajnog upravnika, a iz preostalog iznosa isplaćuju se različni povjerioci čije je potraživanje bilo obezbjeđeno prodatom imovinom u skladu sa njihovim pravom prioriteta. Namirenje razlučnih povjerilaca mora biti izvršeno u roku od tri dana od dana kada je stečajni upravnik primio sredstva po osnovu prodaje imovine. Ako poslije namirenja razlučnih povjerilaca preostanu sredstva, cjelokupan preostali iznos ulazi u stečajnu masu i dijeli se stečajnim povjeriocima u skladu sa odredbama ovog zakona koje se odnose na diobu.

Izglasavanje plana

Član 168

(1) Plan reorganizacije se smatra usvojenim u jednoj klasi povjerilaca ako su za plan reorganizacije glasali povjerioci koji imaju prostu većinu potraživanja od ukupnih potraživanja povjerilaca u toj klasi.

(2) Klasa povjerilaca čija potraživanja prema planu reorganizacije treba da budu u potpunosti izmirena prije početka primjene plana reorganizacije ne glasa za plan reorganizacije, odnosno smatra se da je plan reorganizacije u toj klasi usvojen.

(3) Plan reorganizacije se smatra usvojenim ako ga na propisani način prihvati većina formiranih klasa i ako je plan sačinjen u skladu sa odredbama ovog zakona.

(4) Ako se podnese više od jednog plana reorganizacije, o njima se glasa po redosljedu podnošenja, a usvojenim se smatra plan reorganizacije koji je prvi izglasan.

(5) Ako plan reorganizacije ne dobije potreban broj glasova, stečajni sudija može odobriti predlagaču plana reorganizacije da, najduže u daljem roku od 15 dana, podnese izmijenjeni plan reorganizacije i zakazati ročište u skladu sa ovim zakonom. Ako se ne usvoji ni tako izmijenjeni plan reorganizacije, nad stečajnim dužnikom se sprovodi bankrotstvo.

(6) Danom početka primjene plana reorganizacije smatra se dan koji je određen planom reorganizacije, s tim da početak primjene tog plana ne može nastupiti prije isteka najmanje tri, odnosno najviše 15 dana od dana donošenja rješenja kojim se potvrđuje usvajanje plana reorganizacije.

Rješenje o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije

Član 170

(1) Na ročištu za razmatranje predloga plana reorganizacije i glasanje povjerilaca stečajni sudija donosi rješenje kojim potvrđuje usvajanje plana reorganizacije ili konstatuje da plan nije usvojen.

(2) Rješenje o potvrđivanju plana objavljuje se na oglasnoj tabli suda i u "Službenom listu Crne Gore".

(3) Rok za žalbu teče osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

(4) Po pravosnažnosti rješenja o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije stečajni postupak se obustavlja.

(5) Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana žalbu mogu izjaviti stečajni dužnik, stečajni upravnik, stečajni povjerioci i razlučni povjerioci.

(6) Po pravosnažnosti rješenja o potvrđivanju plana, primjerak potvrđenog plana reorganizacije stečajni sudija dostavlja Centralnom registru privrednih subjekata, odnosno drugom odgovarajućem registru, radi objavljivanja na internet strani tog registra ili na drugi odgovarajući način, ukoliko takav registar nema svoju internet stranu. Organ koji vodi registar dužan je da obezbijedi da potvrđeni plan reorganizacije ostane trajno dostupan svim trećim licima.

Pravne posljedice potvrđivanja plana

Član 171

(1) Po donošenju rješenja o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije sva potraživanja i prava povjerilaca i drugih lica i obaveze stečajnog dužnika određene planom reorganizacije uređuju se isključivo prema uslovima iz plana reorganizacije.

(2) Rješenjem suda potvrđeni usvojeni plan reorganizacije je izvršna isprava i smatra se novim ugovorom za izmirenje potraživanja koja su u njemu navedena.

(3) Poslovi i radnje koje preduzima stečajni dužnik moraju biti u skladu sa usvojenim planom reorganizacije.

(4) Stečajni dužnik je dužan da preduzme sve mjere propisane usvojenim planom reorganizacije.

(5) Donošenjem rješenja o potvrđivanju usvajanja plana reorganizacije prestaju sve posljedice otvaranja stečajnog postupka, a u nazivu stečajnog dužnika briše se oznaka "u stečaju".

Црна Гора
МИНИСТАРСТВО ЕКОНОМИЈЕ
ПОДГОРИЦА

Примљено:	25.09.19		
Орг. јед.	Број	Прилог	Вриједност
313-135	2019	-9	

Vlada Crne Gore
Kabinet predsjednika
Kancelarija za evropske integracije

Br: 01-004-2491/2

Podgorica, 24. septembar 2019. godine

MINISTARSTVO EKONOMIJE
ministarki Dragici Sekulić

Poštovana gospođo Sekulić,

Dopisom broj 313-135/2019-8 od 24. septembra 2019. godine tražili ste mišljenje o usklađenosti Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju sa pravnom tekovinom Evropske unije.

Nakon upoznavanja sa sadržinom predloga propisa, a u skladu sa nadležnostima definisanim članom 40 stav 1 alineja 2 Poslovnika Vlade Crne Gore („Sl. list CG“, br. 3/12, 31/15, 48/17 i 62/18) Kancelarija za evropske integracije je saglasna sa navodima u obrascu usklađenosti predloga propisa s pravnom tekovinom Evropske unije.

S poštovanjem,

- Sačinila: Marijana Dragičević, samostalni savjetnik I *M. Dragičević*
- Odobrila: Nevenka Vulićević, načelnik Odsjeka za usklađivanje propisa s pravnom tekovinom EU *N. Vulićević*

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PREDLOGA PROPISA CRNE GORE S PRAVNOM
TEKOVINOM EVROPSKE UNIJE**

Identifikacioni broj Izjave		MEK-IU/PZ/19/08
1. Naziv nacrta/predloga propisa		
- na crnogorskom jeziku	Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju	
- na engleskom jeziku	Proposal for the Law on Amendments on the Law on Insolvency	
2. Podaci o obrađivaču propisa		
a) Organ državne uprave koji priprema propis		
Organ državne uprave	Ministarstvo ekonomije	
- Sektor/odsjek	Direktorat za industriju i transformaciju	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Goran Nikolić, goran.nikolic@mek.gov.me	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	Renata Milutinović, renata.milutinovic@mek.gov.me	
b) Pravno lice s javnim ovlaštenjem za pripremu i sprovođenje propisa		
- Naziv pravnog lica	/	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
3. Organi državne uprave koji primjenjuju/sprovode propis		
- Organ državne uprave	Privredni sud Crne Gore	
4. Usklađenost nacrta/predloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i njenih država članica, s jedne strane i Crne Gore, s druge strane (SSP)		
a) Odredbe SSPa s kojima se usklađuje propis		
SSP, Glava V, Kretanje radnika, osnivanje privrednih društava, pružanje usluga, kapital, Poglavlje II, Osnivanje privrednih društava, član 53		
b) Stepen ispunjenosti obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa		
	☒	ispunjava u potpunosti
	☐	djelimično ispunjava
	☐	ne ispunjava
c) Razlozi za djelimično ispunjenje, odnosno neispunjenje obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa		
/		
5. Veza nacrta/predloga propisa s Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji (PPCG)		
- PPCG za period	2019-2020	
- Poglavlje, potpoglavlje		
- Rok za donošenje propisa		
- Napomena	Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju nije planiran Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji	
6. Usklađenost nacrta/predloga propisa s pravnom tekovinom Evropske unije		
a) Usklađenost s primarnim izvorima prava Evropske unije		
UFEU, Treći dio, Politike i unutrašnje akcije Unije, Glava VII, Zajednički propisi o konkurenciji, poreskom sistemu i približavanju zakonodavstva, Poglavlje 1, Pravila konkurencije, Odjeljak 1, Propisi koji se primjenjuju na preduzeća, član 101 i 102 / Treaty on the functioning of the EU, Part three, Union policies and internal actions, Title VII, Common rules on competition, taxation and approximation of laws, Chapter 1, Rules on competition, Section 1, Rules applying to undertakings Potpuno usklađeno / Fully harmonized		
b) Usklađenost sa sekundarnim izvorima prava Evropske unije		
Ne postoji izvor prava EU ove vrste sa kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.		

c) Usklađenost s ostalim izvorima prava Evropske unije	
Ne postoji izvor prava EU ove vrste sa kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.	
6.1. Razlozi za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost nacrt/predloga propisa Crne Gore s pravnom tekovinom Evropske unije i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti	
/	
7. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije s kojima je potrebno obezbijediti usklađenost konstatovati tu činjenicu	
Ne postoji izvor prava Evropske unije sa kojima bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.	
8. Navesti pravne akte Savjeta Evrope i ostale izvore međunarodnog prava korištene pri izradi nacrt/predloga propisa	
Ne postoje ostali izvori međunarodnog prava sa kojim bi se propis mogao uporediti	
9. Navesti da li su navedeni izvori prava Evropske unije, Savjeta Evrope i ostali izvori međunarodnog prava prevedeni na crnogorski jezik (prevode dostaviti u prilogu)	
/	
10. Navesti da li je nacrt/predlog propisa iz tačke 1. Izjave o usklađenosti preveden na engleski jezik (prevod dostaviti u prilogu)	
Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju nije preveden na engleski jezik.	
11. Učešće konsultanata u izradi nacrt/predloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti	
U izradi Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju nisu bili angažovani konsultanti.	
Potpis / ovlašteno lice obrađivača propisa	Potpis / glavni pregovarač
Datum: 28.09.2019	Datum:

Prilog obrasca:

1. Prevodi propisa Evropske unije
2. Prevod nacrt/predloga propisa na engleskom jeziku (ukoliko postoji)

TABELA USKLAĐENOSTI

1. Naziv nacrta/predloga propisa				
Na crnogorskom jeziku:			Na engleskom jeziku:	
Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju			Proposal for the Law on Amendments on the Law on Insolvency	
2. 1. Identifikacioni broj (IB) nacrta/predloga propisa			2.2. Identifikacioni broj izjave o usklađenosti i datum utvrđivanja predloga propisa na Vladi, odnosno donošenja propisa	
MEK-IU/PZ/19/08			MEK-IU/PZ/19/08	
3. Usklađenost nacrta/predloga propisa				
a) propis Cme Gore (član i tekst člana)	b) oznaka CELEX	c) Član i tekst člana izvora prava EU	d) Stepen usklađenosti	e) Napomena (rok za postizanje potpune usklađenosti)